

Déliháb

A M. N. MUZEUM
HIRLAPOSZTÁLYA

16. SZÁM

14
FILLÉR

BULLA ELMA
Magyar Színház:
Kétezerpengős férfi
(Inkeg felv.)

RÁDIOMŰSOR
ÁPRILIS 20—26-IG

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, 1 óra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarekon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50. Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.

**SÜSS FEL
NAP...**
(Sztály János képei)

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uca 12. Telefonszámaink
Szerkesztőség: 225—461. Kiadóhivatal: 223—882, 423—771. Postatakarékpénztári
befizetési lap száma: 9244.

XV. é.

1
FIL

XV. évfolyam

Budapest, 1941 április 19

16. szám

14 Déliab

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő: **BIBÓ LAJOS** * Szerkesztő: **DÁLOKY JÁNOS**

Megjelenik minden szombaton

PATAKY JENŐ ÉS SOMOGYI ERZSI
Nemzeti Színház: Fülemlé

(Wellesz felv.)

Színházról színházra

A Nemzeti Színház bemutatójáról kell beszámolnunk, melynek műsorlapján a „Fülemüle” című „mineknevezzelek?” szerepelt.

Ugy kezdődött a dolog, hogy Arany János megírta a magyar irodalom egyik lehangulatossabb költeményét. Ebben két szomszéd összevész egy picike fülemüle madár fültyén s bíró elé megy igazságért.

A folytatás :
ezt a verset
dramatizálta
Szabados
Árpád több

igyekezettel, kedvességgel, mint sikerrel. A színpadot kitűnően ismeri Szabados Árpád és érezte is, hogy a versnyi történet édeskevés anyag három felvonás megszerkesztéséhez. Bezárkózott tehát a színdarabesimuló-műhelybe és fabrikált még néhány bonyodalmat: szerelmet a két ellenfél lánya és fia közt, elásatott egy zsák kincset a haldokló, szegény öregasszonnyal, stb.

A „Fülemüle” tehát a következőképpen alakult át Szabados Árpád keze alatt: Módos gazda és Árva Pál összevész egy fülemüle fültyén, amely az Árva Pál kertjében nőtt diófán csendül fel, de a galy, amelyen a fülemüle ül Módos gazda udvarára nyúlik át. Kinek szól a fültye? . . . Módos gazda azt állítja, hogy őneki dalol a fülemüle. Árva Pál viszont — mivel az ő fáján ült a madár — magának követeli a fültyőt. Csak a bíró tehet igazságot. A bíró azonban nem a legtisztábbkezü ember s Módos gazda is, meg a krafcártalan Árva Pál is megvesztegeti egy-egy tallérral. Az ítélet nem kétséges: a fültye egyiknek sem szólt, hanem nekem — nyilatkoztatja a bíró zsebéből ütögetve. Ennyi a versben is megvolt. De jön a kötelező mézeskalács-szerelem (mert hogy el ne felejtjük megjegyezni, színmű-operett lett a versből). A szegény ember fia beleszerel a gazdag ember lányába és viszont. A szülők ellenzik a házasságot, mert a lányt a bíró mulya fiának szánták. S a végén a kincs kiásva, a gonosz bíró megbűnhődik s a fiatalok — szegénység ide, gazdagság oda — egymásé lesznek.

Nagyon kényelmellenül éreztük magunkat az előadáson. Szerettünk volna színpadra hívti valakit, aki megmagyarázta volna, miért kellett ezt a darabot a Nemzetiben előadni. Aki ugyanis a fülemüle történetre kíváncsi, elolvashatja a költeményt. A többi, hozzáérőszakolt rész ezerszer látott, hallott, olvasott és ismert, együgyű történet, melyet a népszínmű virágkorában lehetett úgy ahogy elfogadtatni a közönséggel. A szegény fiú gazdag lány szerelme tulságosan bábjátékszerű, nincs benne

lélek és a kincselésás motívuma sem lepte meg kellemesen s nem tartotta egy pillanatra sem izgalomban a közönséget.

A szereplőket nem okolhatjuk a történet miatt. És ők addig ugrálnak s fujják a népi meséhez irt slágereket, míg elfogadható operettfigura válik belőlük. Így lesz Somogyi Erzsiből rózsaszirmos gazdag lány, Pataky Jenőből pedig bajuszkás szegénylegény. Nagy Izabellát az egész darabban csak egyszer engedték énekelni, biztosan azért, mert azt szépen tud. Abonyi Géza alakításában a pocakot tartotta a rendező a legfontosabbnak. Legtöbb köze a komoly színészethez Gózon Gyula, Gobbi Hilda és

Tárgyalás a fülemülefűtty ügyében

(Rajczy Lajos, Nagy Izabella, Bíró Anna, Somogyi Erzsé, Pataky Jenő és Szabó Margit.
(Wellesz felv.)
Nemzeti Színház : Fülemüle)

Rajczy Lajos alakításának van. Nem szabad elfeledkeznünk a „görl-esapatról” sem, melynek Szilágyi Aladár, Kabók Győző és Baksa Soós László volt oszlopos tagja. Hosszú Zoltán és Matány Antal jellemzően képviselte a népszínműbeli igazságszolgáltatást.

Jaschik Almosné díszletei meszeszerűen szépek, Farkas Ferenc kíséző zenéje hangulatos, a főszámára pedig már várnak a dzsezkarmesterek.

Harasztó Albert

Márkus Emília két kedvence: Sió és Fickó

Juk, hogy színésznőinknek „ki” a magankedvence. „Kivel” töltik legszívesebben otthon az idejüket. Hova kerül az asztalról a legfinomabb falat, miért teszik félre a kávéhoz adott két szem kockacukor közül az egyiket? Ezek a kedvezések az otthon türelmetlenkedő kedvenceknek szólnak.

Az állatvilág legkülönbözőbb teremtményei szerepelnek a listán: kutyák, macskák, madarak, tigrisek, nyulak s még kecskék is. Nem mondhatjuk, hogy egyhangú a választék. Kétségtelen, hogy a legkeresettebb kedvencek a kutyák s a sorban a második helyet a macskák foglalják el.

A következőkben tizenegy színésznő mutatja be kedvencét a Délibáb közönségének.

MÁRKUS EMILIA:

— Sió és Fickó jóformán már családtag nálunk. El sem tudom képzelni nélkülok az életemet. Ők is szeretnek engem s így jól megvagyunk együtt.

EÖRY KATÓ:

— Nyuszi a kedvencem. Legjobban a két piros szemét szeretem. Elalvás előtt az ölembé ül, megnyaldossa a kezemet: így búcsúzik.

HONTHY HANNA:

— A világ legaranyosabb kutyája Móric. Állandó kísérőm. Talizmánom. Ha ugat és

**„KEDVENC”
RIPORT
kedvenceinknél**

A közönség kívánsága számunkra parancs. S mi érdeklő leginkább a színházi lap olvasótáborát? Színészkedvenceiről szóló apró intimítások, magánéletük, vagyis hogy mi van a kulisszák mögött...

Egy morzsányi belügyet riportunk keretében ismét a közönség elé tárunk. Elárul-

Eöry Kató pirosszemű nyuszi-lovagjával

Honthy Hanna pulijának „Móric” a neve

Vajjon kiről nevezte el Mezős Mária Cecílnak a macskáját?

Makay Margit Toby-kutyájának kutyabaja sem lehet

Lázár Mária Marelnak magyarázza a kötés tudományt

a lábát nyújtja, mielőtt premierre megyek, biztos a siker és a százas széria. Ha nem, jaj nekem...

KARÁDY KATALIN:

— Daisy a legjobb barátom. Neki mesélem el minden örömemet, minden bánatomat. S ő nevet, vagy sír aszerint, hogy milyen a történet. Hát lehet ezt a kutyát nem szeretni?...

KISS MANYI:

— Nekem sok-sok kedvencem van. Két papagáj: Jancsi és Juliska, egy macska:

Manyinak papagájai is vannak: „Jancsi és Juliska” (s kecskője kinn az ólban)

Nárcisz és a kecském: Bimbula. Ezenkívül a legfőbb kedvencem a közönség.

LÁZÁR MÁRIA:

— Marei az én félelmetes őrzőm. Ha valaki felém közeledik, már vicsoritja a fogát s morog. Még a fiaimra is féltékeny. Amíg ő velem van, biztonságban vagyok.

Karády Katalin „Daisy”-vel tété-à-tété-ben

Kiss Manyi macskája olyan, mintha kéménybe bújt volna. Nárcisznak hívják

Dávidnak már lóg a nyelve s mégis járja gazdájával, Titkos Ilonával a korszót. Hiába divat...

MAKAY MARGIT :

— Toby kutyám hős ! Eddig két ember életét mentette meg. Az enyémmre pedig vigyáz ! Szeretem azért is, mert Toby tud a legszebben kérni.

MEZEY MÁRIA :

— Cecil-cica a kedvencem, Semmit sem tud, csak hízelegni, de ezt aztán kitűnően. Ez is érdem. Ellentétben kispolgári társaival, utálja a tejet.

TITKOS ILONA :

— Dávid a „lovagom”. Korzóra, kommisszóra velem jön. Sokszor zavarban vagyok, hogy kit néznek meg jobban az emberek : engem, a színésznőt vagy Dávidot...

Dr Benedek Lászlóné Zilahy Irén már napkúrára fogja Windi-kutyáját
(*Bojár jelt.*)

TURAY IDA :

— Happynek hívják a kutyámat. Happy angolul annyi, mint boldog. Tehát én is boldog vagyok, hogy ilyen szép, ügyes, okos kutyám van...

B. ZILAHY IRÉN :

— Nekem játszótársam a kutyám. Naponta legalább egy félórát hempergünk, birkózunk a szőnyegen. Kedvenc eledele a kockacukor. Olyan okos a kutyám, hogy a vendégek is mind megcsodálják.

*

Igen jó dolguk van ezeknek a kedvenceknek. Amint a nyilatkozatokból látjuk, a gazda a legjobb véleményvel van róluk. Pedig a rossznyelvek szerint a színésznő nem szívesen mond jót másról. S ha ezekről csak a dícséret és a szeretet hangján szólnak, valóban kivételes kutyának, maescának, papagálynak, nyuszinak vagy keeskének kell lenniük. Mi is megadtuk nekik azt, ami kivételes „egyéniségeknek” dukál; lefénnyképeztük és megörökítettük az utókor számára. (hal)

Happy kutya szereti, ha fényképezik. Turay-gazda pedig hozzá van szokva

ELSŐ TAVASZI KIRÁNDULÁS

SIMOR ERZSI
(Bojár felv.)

A Kulissza mögött

Még ebben a hónapban bemutatják a Városi Színházban Molière „Pourceaugnac úr” című vígjátékát. A darabot még nem játszották Magyarországon. Major Tamás és Várkonyi Zoltán fordította. A főszerepeket Tapolezai Gyula, Ungváry László, Major Tamás, Olthly Magda, Várkonyi Zoltán, Gobbi Hilda, Apáti Imre és Bartos Gyula játssza. Az előadást Major Tamás rendezi.

Sívó Mária a „Hattyúdal”-ban átvette Sulyok Mária szerepét (Bojár felv.)

A miskolci Nemzeti Színházban a húsvéti ünnepek alatt a „Hajnalka huszárja” című háromfelvonásos operettel játszották. Ugyanígy lesz pénteken a „Gyergyói bál” első vidéki előadása.

Sulyok Mériát hirtelen hazahívta a férje. Már mint a bűtökre gazdálkodni. A Vig-színházban először nagy feljórulást idézett elő a váratlan lemondás, de megoldódott a helyzet, mert Sívó Mária elvállalta a szerepet.

Baleset érte Góth Sándort a Madách Színház próbáján. A színpad széléről lelépett és a nézőlérre zuhant. A ruhája egy helyen elszakadt, a keze is véresre sebződött, de rövid pihenés után tovább folytatta a próbát.

Fred Liewehr, a bécsi Burg-színház fiatal tagja rövidesen Budapestre jön. Vendég szereplésre hívták a tehetséges fiatal német színészt

Elmaradt a szegedi színház budapesti vendégjátéka. Már a plakátok is megjelentek a hirdetőoszlopokon a húsvéti előadásokról s Kardos

Kép a „Peer Gynt” próbájáról: Eöry Kató, Bornemisza Éva, Jávor Pál és Bíró Anna

Géza társulata csak az utolsó pillanatban mondott le az utazásról.

A Passió-játékokat sem tartották meg a Városi Színházban.

Szemere Vera, a tehetséges, esinos elsős akadémista Zádor Gyöngyi szerepébe ugrott be a „Négy asszonyt szerettek” előadásán (Teichmann felv.)

Június közepén rendezik Münchenben a délnémet zeneszerzők művészi helét.

Már próbálják Hertelendi István darabját a Vig-színházban. A főszerepet Mezey Má-

ria, Zsillei Margit, Szilasy László és Perényi László játsza.

Baj van a színpadon is színésznőt játszó művésznő új szerepével. Állítólag „ki akar ugrani” a soronkövetkező darabból — pedig már próbálja is a szerepet — mert a sorozatos esti fellépés úgy kijárasztotta, hogy inkább pihenni szeretne, mint játszani. Az igazgatóság még kapacitálja a művésznőt, majd meglátjuk milyen eredménnyel. A jólétesültek azt mondják, hogy a hölgy ragaszkodik elhatározásához.

Fedák Sári befejezte a Magyar Színházban a „Gyergyói bál” előadásait és pihenni megy. „Valahol Magyarországon” kezdi meg a pihenést, a helyet nem árulja el, mert csak pihenni akar, színpadtól és újságíróktól távol.

Lukács Margilot két olasz filmre szerződtek a „Dankó Pista” hatatmas olaszországi sikere után. Most kellett volna megkezdenie a felvételeket a Cinecittában, de a háborús viszonyok miatt nem kezdik meg azokat. Néhány héttel el-

GOBBI HILDA KAPTA A FARKAS—RATKÓ DIJAT:
 1. Németh Antal dr beszél a színház alkalmazottaihoz.
 2. Gobbi Hilda átveszi a gyűrűt Németh Antaltól. 3. Az idei és a múltévi jutalmazott: Gobbi Hilda, Szelezky Zita (Bojár jelo.)

tolodott tehát Lukács Margit olaszországi vendégszereplése.

Szelezky Zita török filmekkel kezdett tárgyalást. Berüspek, az egyik legnagyobb

török filmgyártó cég igazgatója felkereste a magyar művésznőt és szerződésletési ajánlatot tett elé aláírásra. Tudomásunk szerint Szelezky elfogadta a szerződést. Az első filmjét még szinkronizálni fogják, de a másodikban már szeretne törökül beszélni. Nagyban tanulja az oszmánok nyelvét.

Interjú Schack Mankával

a „Kolozsvári dáridó” zeneszerzőjével

— A „Kolozsvári dáridó” sikere után mik a legközelebbi tervei?

— Egyelőre két operetten dolgozom. Egyik pantomimemel leköötték Németország számára s ennek az előkészítése is nagy gondot jelent. Sajnos, egyideig még nem utazhatom Németországba, de azért minden előkészítés zavartalanul folyik távollétemben is. A „Kolozsvári dáridó”-t pedig filmre akarják vinni s ehhez kell akkor még néhány új számot komponálnom.

Hamvay Lucy, a Pódium-kabaré tagja Bánky Viktor társulatához szerződött Debrecenbe. Husvétkor már fel is lépett a Csokonai Színházban.

Karády Katalin feljelentést tett a rendőrségen ismeretlen tettesek ellen. A retikülfét, melyben két arany cigarettatárcsa volt, ellopták.

SZINHÁZI BALESETKRÓNIKA

Nemcsak a taps és az elismerés öröme vagy a bukás, a sikertelenség bánata jut ki a színésznek. Akiket a közönség csak vakító rivaldafényben lát s valami egész furcsa életű „másvilágbeli” élőlényeknek képzel a nézőtérrel, ugyanazokat a kellemetlenségeket, fájdalmakat szenvedik, mint mi, akik a színházi előadások csillogásából a sötétben maradunk.

Valóságos „rendőri krónikát” állítottunk össze azokból a balesetekből, amelyek csak a színészt érhetik és a vallomások szerint érték is a játék buzgalmas lázában, a színpad ezereféle, furfangos gépezetének labirintusában. Sokszorosan kényelmetlenebbek ezek a balesetek minden másfajta, polgári szerenesétnél éppen amiatt, mert a sok-sok kíváncsi szem figyeli a játékot. Kényelmetlenebb fizikailag is, mert utána nem lehet rögtön ágyba feküdni s borogatást rakni a megrándult bokára, hanem tovább kell játszani, nevetni: a közönség lát s cirkuszt követel a pénzéért (a lehangosabbak a potyajegyesek!).

Tíz művész színpadi balesetét írjuk le az alábbiakban úgy, ahogy ők maguk elmesélték.

Íme, a tíz nyilatkozat:

KISS FERENC:

— Debrecenben történt 1918-ban. Magyar darabot játsoltunk s a partnerem sarkantyús csizmában ugrált mellettem. A nagy ugrálásban vé-

letlenül megrúgott. Rettenetes fájdalom szűrt a bokámba, de még nem volt vége a jelenésnek s nekem tovább kellett játszanom. Nehéz volt a szerep s csak a felvonás végén jutott arra időm, hogy összeesek. Csonthártyagyulladás kaptam a véletlen színpadi rúgásból s helekig nem tudtam a lábamra állani. De az előadást végigjátsoltam.

SZELECZKY ZITA:

— „A Noszty-fiú esete Tóth Marival” előadásán ért

a legkellemetlenebb színpadi szerenesétnél. A partnerem, Jávor Pali magához rántott, az előadás és a játék lendületében olyan hűvel, hogy megrándult a nyakam. Kiváltani szereltem volna a fájdalomtól, de nem lehetett, mert a nagy szerelmi jelenet következett. És én mosolyogtam, mondtam a szép, szerelmes szavakat. Senki sem vette észre, hogy mi történt, csak a jelenet végén az öltözőben kezdtek polyogni a könnyeim a fájdalomtól.

AJTAY ANDOR:

— A „Féltékenység”-et játsoltuk a Vígsházban. Van egy jelenetem, amelyikben Gregussal birkózom s Greguss az íróasztalhoz nyom engem.

Egyik este olyan „életlenül” sikerült a jelenet, hogy a derekam majd kettétört. Az íróasztalon maradtam — egy pillanatra — jekve, de hamarosan észbe kaptam és a fájdalom ellenére tovább birkóztam. Greguss nem tudta, hogy mi történt s még tovább gyűrt. Kent, mintha semmi bajom sem lenne. Két hélig borogatlam utána a derekamal s ki-

egyenesedni sem tudtam vagy két napig.

KARÁDY KATALIN:

— Engem is a „Féltékenység” előadásán ért „baleset”. A kirándulási jelenetben tűz jelet kell egy kozák táncot eljárnom. Jobbra-balra ugrálok a tűz körül s az egyik hasáb jára ráléptem vélet-

lenül. Nem vagyok túlfili-grán természetű s egész lestsúlyom ránehezedett a rándult bokámra. Azt hiszem, nem kell magyarázni, hogy a rándulás milyen fájdalmas. De összeszorított fogakkal, könnyeimel visszajajlba táncoltam végig a táncot s egész előadás alatt egy lépést sem sántítottam. S még ezután következett Ajtayal a verekedésem. Az ellenségemnek sem kívánok hasonló helyzetet.

SZILASY LÁSZLÓ:

— Karcagon vendégszerepelttem. Vége volt a felvonásnak s javában hajlongtam a függöny előtt. Egyszerre csak örüleles robajjal a lábamra zuhan valami. Az első percében nem is tudtam jel-

A jogni, hogy mi történt, csak iszonyú fájdalommal éreztem. Kiszült, hogy elszakadt a vas-

függönnyt tartó kötél s az orrom előtt a nehéz vasfüggöny zuhant a lábamra. Még ma is megvan a helye.

LUKÁCS MARGIT:

— A Missa Sollemniist játszottuk a Nemzetiben. Szent Ceciliát alakítottam. Előre nézve, feltartott karra kellett az Uracsora-asztal felé men-

nem. Nem láthattam a lábam alá. A süllyesztes fölé értem s az nem működött rendesen. Hűsz centiméternyi hasadék lánad a két deszka között. Közéakadt a lábam. Kijjicamodott a bokám. Szegény Sugár Károly támogatott haza Pasarétre.

MURÁTI LILI:

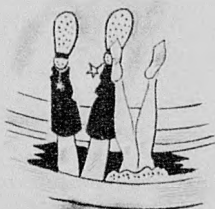
— Az én „balesetem” inkább komikus, mint fájdalmas.

Hosszú hálóingben játszottam végig az egyik előadást. A hosszú ingben megboltottam s hasra vágódtam a színpadon. Ez színész számára a legkellemetlenebb „baleset” a színpadon. Ugy csináltam tehát, mintha elájultam volna s Rajnay Gabi kivonszolt a színpadról. Hát nem csináltam okosan? Mégis csak jobb, ha a közönség azt hiszi, hogy elájultam, mint hogy hasraestem...

SZILÁGYI SZABÓ ESZTER:

— Az „Ellák”-at játszottuk Szegeden. Én voltam Hilde-

gund, akit Attila maga mellé ültet a trónjára. Méltóság- teljes léptekkel mentem fel a trón lépcsőjén s leültem a király mellé. A dráma leg- jesszültebb jelenete s mi törté- nék? Beszakadt alattunk a trón. A király és a hölgy égbemeredő lába látszik csak ki a trónus mögül. A közön- ségnek nagyon tetszett a jele- net így átszilizálva, de minket csak a kihívott tűzoltók tudtak kiszedni az összeomlott trón romjai közül. Szegeden még ma is nevetnek ezen az eseten. Mi, a szenvedő színészek in- kább sírni szerettünk volna. Azután, ha az Ellákat kellett játszanom, felvonás előtt min- dig próbát csináltam, hogy nem szakad-e le a trón.

SZÖRÉNYI ÉVA:

— Velem a filmgyárban történt a legkellemetlenebb „bal- eset”. A fodrásznál ültem s a bundám felakasztottam a jo- gasra. Elkészült a frizurám s mentem a műterembe jel- vételtre. A bundám a hátamra teritettem, mert a műteremben bizony elég hideg van. Egy-

szerre csak érzem ám, hogy valami nyargal végig a háta- mon. Sikítok egy fülhasogatót, a munkások odugranak, én ledobom a bundámat. Hát egy szemtelen, szürke egér bujl be a bundám ujzába s szaladt végig a hátamon. Hát- gyeim, önközöz jorolok fele- telért!... Hát érhet valakül nagyobb baleset, mint hogy egy egér végigjut a hátán?!

HIDVÉGHY VALÉRIA:

— Az én balesetem film- baleset volt s aránylag komolyra fordulhatott volna az

ügy. Lovagolnom kellett s va- lamit vad lovat adtak alám. Vagy szelid volt a ló s csak vágatás közben vadult meg? Nem tudom. Tény az, hogy elragadott a ló. Alig tudtam magam a nyeregben tartani. Szerencsére elég jó lovas va- gyok s csak kidőltem a nyereg- ből. Így lógva vitt egy darabon- a ló magával. Az emberekben meghűlt a vér. Én csak a leg- nagyobb erőfeszítéssel tudtam visszakapaszkodni a nyeregbe. A ló közben rohant. Mikor újra nyeregben voltam, már könnyebben télegeztem s egy- két perc alatt megjékeztem a vadul vágatós állatot.

Havadi Ilonka és Nagy István (Kolozsvári színház: Nem élhetek muzsikaszó nélkül)

Urmóssy Juci és Szaburai Zoltán, Kolozsvár két tehetséges balettáncosa

Az „Ördög mátkája” Kolozsvárott: Krémer Manei, Bodó György és Flóra Jenő (Kovács jelt. Kolozsvár)

Zene

Az utolsó napok legemlékezetesebb zenei eseménye Maria Caniglia hangjának feltűnése volt a zenei égbollunkon. Ez a hang, amelynek melegségét gépzsenén már ismertük, önmagát meghatóvágyozva hihetetlen módon vakított Caniglia személyes varázsán át, Hangjának tiszta zenei érzékisége, dallam-mintázásának ivelő merészsége s az a különösen mámorító szenvedélyesség, amelynek kifejezésére képes, a művésznőt korunk egyik legnagyobb énekesévé teszik s bizonytalán a legjobb Traviatává is az élők között. Pataky Kálmán nemesveretű tenorjával olyan duettek varázsoltak az Operaház színpadára, amilyenekre alig emlékezhetnek a legöregebb zenebarátok sem. S ha azt mondjuk, hogy Operánk löbbi hazái kitűnősége méltón kerekelt a két világnagyság tündöklő előadását, akkor mélyen érdemük alatt dícsértük meg őket. Hogy Verdi „Traviata”-jának és Puccini „Manon”-jának egy pesti előadása Patakyval és Canigliával is egységes és egész marad — ennél nagyobb dícsérete nem is lehet operegyüttesnek.

Faragó György nemes zongorázását élvezhette választékos zeneértő közönsége a Vigadó nagytermében. Faragó ritka képességű pianista. Néha szerelnők, ha kissé elvesztené fejét és szívére bízna annyira világos és nemes muzikalitásának sorsát. Műsorából nekünk Beethoven kis G-dur szonátájának középső tétele és a két tündéri humorral megoldott Scarlatti-drágakő tetszett. Faragó György ma fiatal pianistáink legelsőjéről van — alig várjuk az időt, amikor önmagát elég korosnak fogja érezni ahhoz, hogy szenvedélyes merjen lenni.

A Nagyhét ünnepi hangulata élt Bach János Passiójának első teljes magyar előadásában, amelyet ezúttal is az érdemes Ének-és Zenekarregyesület adott elő. A jegyelmezetlen felszálló karegyüttesek, Rösler és Basilides nemes művészete bensőséges ünnepéllé avatta az előadást.

Az utóbbi időben valóságos Bach-kultusz lámadt Budapesten. A lipcei Tamás-templom karnagyának esodálatos művészete valami tiszta, állatászó, erős holtozatot varázsol a gondoktól menekülő emberek fölé.

B. L.

A filmvilág legújabb eseményei

Filmváltozat báró Eötvös József regényéből

A Hunnia filmgyárban most forgatják báró Eötvös József „Karthauzi” című regényének filmváltozatát. Az új magyar filmnek, amely „Néma kolostor” címmel kerül majd bemutatásra, Jávor Pál a hőse, aki két nagy szerelmi csalódás után a

J. Brenneke, az Ufa új honvivánja

Fekete Ferenc a Fox Világhíradó tehetséges, fiatal magyarországi operatőrije, akinek a nevét a magyar közönség számtalan rövidfilmről ismeri már, most tartotta eljegyzését Niculasiu Nyikulás Erzsébet úrléánnyal

(Inkey! felv.)

Karthauzi-rend kolostorába vonul. A filmváltozat igen érdekes és mozgalmas szerelmi regény, amelynek csupán néhány rövid jelenete játszódik a kolostorban. A két női főszerepet Lukács Margit és Tolnay Klári alakítja a filmben s a vidámságot egy bécsi színész nő szerepében a kitűnő énekes-táncos primadonna, Egerváry Bea képviseli, aki évek óta foly-

tatott sikeres külföldi vendégszereplései közben jelenleg éppen Budapesten tartózkodik. Ajtay Andor, Boray Lajos, Toronyi Imre, Maklár Zoltán, Pethes Sándor, Kürthy György, Kőműves Sándor és Solthy György játszanak még nagyobb szerepeket a filmben, amelyet Zichy Géza Lipót gróf produkciójában Rodriguez Endre rendez.

Jelenet a „Kék hold völgye” c. filmből (Takács-film)

J
A k

Hágókegyi utakon
dor abba
völgybe,
őlen épü
kolostor.
Az ember
zárva él
megtartja
kolostorba
nyekén je
masan o
amelynek
elhagyato
gép kény
civiltizál
A filmet
jobb ren
készítette
főszereplő

A

Sok
megérke
„Bagdad
szabású
már neh
dég előtt
latos s

Emil Jan
apó az ar

Jávor Pál és Tolnay Klári, a „Néma kolostor“ főszereplői (Művelődés-film)

A két hold völgye

Hágókon és veszedelmes hegyi utakon át juthat fel a vándor abba a csodálatos libeti völgybe, ahol virágos kertek ölen épült a Shangri-La kolostor. Ez a láték a nagy láma birodalma, a két hold völgye. Az emberek a civilizációtól elzárva élnek itten és sokáig megtartják fiatalágukat. A kolostorban és annak környékén játszódik a film izgalmasan érdekes cselekménye, amelynek az a rugója, hogy az elhagyatott vidékre egy repülőgép kényszerleszállása folytán civilizált emberek érkeznek. A filmet Amerika egyik legjobb rendezője, Frank Capra készítette s Ronald Colman a főszereplője.

A bagdadi tolvaj

Sok viszontagság után megérkezett Budapestre a „Bagdadi tolvaj” című nagyszabású színes-film, amelyet már néhány meghívott vendég előtt levetítettek. Csodálatos színekben tündököl

Emil Jannings mint Krüger apó az angol királyi udvarban (Tobis-film)

ebben a filmben a kalifa városa s azurkék ég alatt a tengerpart a vitorláhajók panorámájával. A film Korda Sándor rendezése.

A Robinson-család filmje

A Hunnia megszerezte a Robinson-család életéről szóló nagy RKO filmet, amely nem csupán az ifjúsági regényekből ismert Robinson Crusoe

kalandjait, hanem az egész Robinson-család életregényének változatát tartalmazza. Az érdeklődéssel várt filmnek Thomas Mitchel, Edna Best és Freddi Bartholomew a főszereplői.

Nobel-díjra jelölték az „Érik a gyümölcs” szerzőjét

Most érkezett hírek szerint az amerikai irodalmi társa-

Lil Dagover mint Eugenia
esászárné a Bismarek-filmben
(Tobis jelv.)

ságok vezetői egyhangúlag úgy döntöttek, hogy az irodalmi Nobel-díjra John Steinbecket, az „Érik a gyümölcs” című regény szerzőjét ajánlják. A páratlanul merész és újszerű regényből a Fox-vállalat készített filmváltozatot, amely teljes egészében érzékelteti a regény szépségeit. A film rövidesen nálunk is bemutatásra kerül.

Theo Lingen rendez

Willy Forst és Sacha Guitry az a két kiváló színész, akik rendszerint játszanak is abban a filmben, amelyet rendeznek. Most Theo Lingen, a népszerű német színész csatlakozik ezekhez s ő rendezi azt az új

Jelenet a Robinsón-család életéről készített Hunnia-RKO-filmből

filmet, amelynek egyben főszerepét is játsza. A film, amelynek másik férfitőszereplője Gustav Fröhlich, női szereplői pedig Hilde Krahl és Gusti Huber.

Wallace Beery új filmje

Wallace Beery, a „pénz gazember” — ahogy a magyar filmkritikusok elnevezték ezt az örök nagy, lompos kamaszt — ritkán szokott szerepelni a mozok műsorán, mert csak egészen különleges szerepeket vállal. Legújabb filmje, az „Ököljög”, Amerika hőskorából meríti tárgyát. Abból a törvénytelenül időszebből, amikor paragrafusok helyett az emberi ököl ítélkezett. Egy csavargó játszik, aki nem nézi ugyan a javak eredetét, amire nyomorúságos életének szüksége van, de ha igazságtalanságot lát, a sarkára áll és főleg a szegény, eltiport telepeseket védelmezi élete árán is. A Metro legújabb Wallace Beery-filmje a legizgalmasabb dráma, sok-sok humorral fűszerezve.

*

Anny Ondra a főszereplője Heinz Rühmannal együtt a „Pénz nem boldogít” című most készülő új Ufa-filmnek, amely a szezon végén Budapestre is műsorra kerül.

MAGYAR RÁDIÓMŰSOR

ÁPRILIS 20-tól 26-ig

VASÁRNAP

április 20

BUDAPEST I.

**8.00: Ébresztő. Szózat. Hang-
lemezek. 1. Liszt: XII. magyar
rapszódia (szimfónikus zenekar); 2. Gluck: Melódia (hegedű); Kulenkampff; 3. Szegeő Sándor: a) Megyen már a hajnalcsillag, vez. a szerző; b) Szegeő Sándor fia vagyok (Budai Dalárda férfikar, vez. a szerző); 4. Boellmann: Toccata (orgona: Eduard Commette); 5. di Capua: Sorrentói emlék (Gigli); 6. Delibes—Dohnányi: Naïla keringő (zongora: Wilhelm Backhaus); 7. Rossz feleség (Jöjjön baza édesanyám)—magyar néphallada Kodály Zoltán feldolgozásában, Basilides Mária); 8. Kaesőh—Heltai: János vitéz — a) Kék tó, tiszta tó; b) Kukorica közt születtém (Kalmár Pál); 9. Hubay: Hullámzó Balaton tetején (Géczy Barnabás zenekara).**

8.45: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelképásztor.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari és várplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Kovács Sándor püspöki tanácsos mondja. Énekel a Kereszties Nővérek vezetése alatt álló zsambéki római katolikus leányliceum és tanítónőképző ének-kara. Vezényel Gázso M. Illuminata nővér. Előadásra kerül: a) Viadana—Brettner: Missa Sine nomine; b) Griesbacher P.: Suresstiek pastor bonus; c) Változó részek ehoraliter a Graduale Romanum szerint; d) Himnusz.

12.20: Időjelzés, vizállásjelentés.

12.30: Kékes Irén és Kalmár Pál magyar nótákat énekel, kísér Oláh Kálmán egyházzene-kara.

Közben „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek. 1. Berlioz: Római karnevál, nyitány (amszterdami Concertgebouw zenekara, vez. Mengelberg); 2. Wagner: Rienzi — I. felvonás fináléja (Franz Völker és kórus); 3. Delibes: Lakmé — Csengettyűária (Lily Pons); 4. Rimcskij-Korjakov: Vihar a „Rettenetes Iván” c. operából (Londoni Szimfónikusok); 5. Massenet: Manon, keltős az I. felvonásból (Mc.Cormis és

George Thill); 6. Musszorg-szkij: Boris Godunov — Boris bücsűja (Saljapin); 7. Dohnányi: Rurália Hungarica II. tétel (londoni szimfónikusok, vez. a szerző); 8. Verdi: Falstaff, aria a III. felv.-ből (Toti dal Monte); 9. Mascagni: Paraszthecsület, aria az I. felvonásból (Gigli); 10. Strauss Richárd: Salome — Hét fátoly tánc (Filadelfiai Szimfónikusok, vez. Stokowski).

3.00: a) „Háztartási- gazdasági tömegoktatás.” Banke Antal m. kir. gazdasági tanár előadása; b) „Az erdélyi kukoricaverseny.” Seyfried Ferenc, az Erdélyi Mezőgazdasági Egylet ügyosztályvezető titkár előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.

3.45: Szalonötös.

**4.30: „IV. Béla és a tatárjárás.” Vas Olga dr. előadása. Köz-
művelődési előadásorozat.**

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Honvédműsor.

6.00: „Prakk és klakk.” Tóth László főszerkesztő elbeszélése.

6.25: Beethoven: A-dúr zongora-hegedűszonáta, 47. mű. (Kreutzer-szonáta.) Előadja Dohnányi Ernő és Talmányi Emil. Hangfelvétel.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: „A sivatag vándorai.”

Irta Wilhelm svéd királyi herceg, Fordította Marehs György. Rendező Barsi Ödön. Személyek: Allington, ültetvényes — Boray Lajos; Beatrice, a felesége — Orsolya Erzszi; Cecily, a leányuk — Hosvay Katalin; Trapper, ültetvényes — Fay Béla; Sylvia, a felesége — Lukács Margit; Kinangózi, a vándor — Timár József; Négerek: Simba, Kofia, Yama, Koru — Várkonyi Zoltán, Balázs Samu, Homonnay Rezso, Pataky Ferenc.

8.15: Sport- és löversenyeredmények.

8.30: Féllegi Teri énekel, zongorán kíséri Balázs László. Hangfelvétel. 1. Balázs László: Prológus (Vécsey Leó verse); 2. Kürucz János: Meg akartalak tartani (Ady Endre verse); 3. Allie Wrubel: Elfújta a szél (Balassa verse); 4. Polgár Tibor: Visszavárlak (Eendrődi Sándor verse); 5. Walter Kaut: Cigaretta (Balassa E. verse); 6. Lazzaro: Az alma (Szegedi István verse).

8.50: „A vihar.” Szabó Zoltán előadása.

9.10: Melles Béla zeuekara. Vezényel Vinezé Ottó. Hangfelvétel. 1. Lülíng: Hindu

szvit; 2. Lehár: Három grófia, egyveleg.

9.40: Hírek.

10.10: Hanglemezek. 1. Strauss János: Denevér, nyitány (szimfónikus zenekar); 2. Dohnányi: Pierrette fátolya — Nászkeríngő (Berlini Állami Opera zenekara, vez. Abendroth); 3. Künneke: Tánc-szvit (Berlini Filharmonikusok, vez. a szerző).

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven. Utána kb.

11.25: Polgár Tibor és Meeseki Rudolf kézzongorás jazz-szám. Közreműködik Weygand Tibor (ének). Weygand számai: Szlatinay Sándor: Van nekem az égen egy kis csillagom (Furedi verse); Holéczy Akos: Azt a két szép szemét, slowfox (Szónyi Edit verse); Lazzaro: Kár összeveszni velem, indulófox (Kovács Kálmán verse); Zakál Dénes: Szőke kislány, foxtrott (Segesdy László verse); Pényes Szabolcs: Almaimban valahol; Weygand Tibor: Kéves nekem, slowfox (Illiczy László verse); Sándor Jenő: Cini, cini, foxtrott; Vécsey Ernő: Ha tudnád, hogy én mennyit sírtam, slow (Rákosi J. verse); Horváth Jenő: Ha tudsz a boldogságról neszélni, slowfox (Rákosi János verse); Lazzaro: Egy kis kíváncsi kacska.

12.00: Hírek.

KASSA

8.00—9.00: Budapest I. műsora.

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a kassai görögkatolikus templomból. Énekel a kassai Zrínyi Ilona polgári leányiskola ének-kara, vezényel Szekerák Sándor. A szentbeszédet mise közben Stulyákovics Pál gimn. tanár mondja.

10.00—11.00: Budapest I. műsora.

11.00: Hanglemezek.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35—12.20: Hanglemezek.

Közben kb.

11.50: „Magyar kincsestár.” Részletek gróf Széchenyi István „Hitel” c. munkájából. (Felolvasás.)

12.20—6.00: Budapest I. műsora.

6.00: „A Magyar Társadalmi Egyesületek munkaközössége kassai székházának felavatása.” Megnyitó beszédet mond baró Schell Péter, Kassa város főispánja. Beszél Kenéz Lilla.

7.00—12.15: Budapest I. műsora.

RÖVIDHULLÁMU ADÁS EGÉSZ HÉTEN!

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.38 méterre. Európai nyári idő szerint: este 1 órától 4 óráig.

Delibáb

HÉTFŐ

április 21

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Eftrend. Hanglemezek. 1. Fígedy Sándor: Vitézvári Simonyi öbester — lovassági diszinduló (Mária Terézia 1. honvégyalozzred zenekara, vez. a szerző); 2. Kuhn: Fababák díszszemléje (szalózenekar, xylofónuszólóval); 3. Laczkovich János: Rövid szoknya, piros papucs (Szondy István verse, Kálmár Pál); 4. Bordin: Bécsi keringő (Inog bécsi zenekara); 5. Teike: Régi bajlársak, induló (Berlini Filharmonikusok); 6. May: Ajarcsobál a libaólban (Comedian Harmonists); 7. Schönfeld: Mindig vidáman, polka (vidám falusi zenekar); 8. Bodrogai Zsigmond: Ha úgy látok falumbelől (Thurzó Nagy László verse, Szende Ferenc); 9. Casiroli—Ratelli: La Margherita, keringő (Franco Lary); 10. Karobuska, orosz népdal (Hörváth Ilona); 11. Meyers: Pillangók az esőben, fox (jazzzenekar, vez. Franz Kark); 12. László Imre: Szál szál piros rózsát (Takács László verse, László Imre); 13. a) Murgács Kálmán: Csúnya lány, esúnya lány (Domokos verse); b) b-moll csárdás (Cselényi József); 14. vitéz Náray Antal: Erdély, induló (Székesfővárosi Alkalmazottak kórusa és Radiola Koncert Fúvószenekar, vezényel Keil Ernő, vitéz Somogyváry Gyula verse).

10.00: Hírek.

10.20: „Erdélyi levelek a múlt századból.” Felolvasás.

10.45: „Híres olasz kegyhelyek: Mont Allegro.” Harsányi Gizi előadása.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Himnusz.

12.10: Balalajka-zenekar. Közben:

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara. 1. Kéler Béla: Rákóczi-nyitány; 2. Nagy Frigyes: Romantikus keringő; 3. Geisler: Dallam és ritmus; 4. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 5. Kemény Akos: A vidám kinal; 6. Szántó Jenő: Spanyol szerenád; 7. Künneke: Saltarello.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, piaci és életműszerak.

3.20: József nádor 2. honvégyalozzred zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Pazeller: Baross-induló; 2. Auber: Partici néma, nyitány; 3. Bizet: Részletek a „Carmen” e. operából; 4. Járay István: Valse lente; 5. Zách Győző: Magyar dalesokor; 6. Fiumana: Szerelmi dal; 7. Herzer Rezső: Heidecksburgi induló.

4.15: Diákféléra: „A eslgák.” Honti Jenő dr előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „A 700 éves tatárjárás.” Kecskés Tibor dr előadása.

10.45 Harsányi Gizi (MFI felv.)

5.45: Hanglemezek. 1. Strauss József: Csapongó Jellek, keringő (Telefunken-zenekar); 2. Ibert: Don Quixote, filmdal (Saljapin); 3. Alabiev: Csalogány (Erna Sack); 4. Garmo: A esavargó (H. E. Groh); 5. Lieurance: A minetonkai vízeknél (hegedű: Renée Chemet); 6. Bixio: Filmdal (Tito Schipa); 7. Monnot: Keringő (Lucienne Boyer); 8. Bece: Dal a „Fra Diavolo” e. filmből (Tino Pattiera); 9. Kopsch: A tyúk tánca, induló (berlini állami opera zenekara, vez. Walter Schütze).

6.15: „A város rendezésényege és feladata.” Vitéz Nemes Árpád iparügyi miniszteri műszaki tanácsos előadása.

6.30: Mursi Elek cigányzenekara.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: A Berlini Állami Opera vendéggjátékának közvetítése az Operaházból. Színrekerül: Elektra.

9.15: Légvédelmi előadás.

9.25: Celina Enso spanyol dalokat énekel zongorakísérettel.

9.40: Hírek.

10.10: Perts Jenő és elgányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.30: Szabó Kálmán dzsesszhármasa.

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora. 11.05: „A saióvölgyi feigurázók.” Nyiresi-Tichy Kálmán előadása.

11.20: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—3.20: Budapest I. műsora.

3.20: „Felvidéki vadásztörténetek: Farkasok és hüzők.” Remniczky Károly előadása.

3.40: Hanglemezek. „Filmdalok és jazz-számok.”

4.15—5.15: Budapest I. műsora.

5.15: „Tutajosok a Tiszán.” Varró István előadása költeményekkel.

5.45—12.15: Budapest I. műsora.

ÜNNEPI ESEMÉNYE a magyar rádió és a rádió közönségének a Berlini Filharmoniai Társaság hangversenye. Felejthetetlenül szép, klasszikus műsor, a legprecízebb, kultúrált, kidolgozott előadásban; ez a berlini zenekar hangversenyének rövid jellemzése. Egyformán kiváló előadó készséggel játszották Mozart

Haffner-szimfóniáját s az indulatokkal, súlyos zenei gondolatokkal teli Beethoven VII. szimfóniáját. Ilyen klasszikus műsort még a „könnyű zene” rajongói sem unnak a rádióban, sőt egy-két hasonló hangverseny s a klasszikus zene kedvelőinek tábora nem egy új taggal gyarapodik majd.

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.
 7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek. I. Striczl József: Kerületi honvédtandulók (József nádor 2. honvédtalálkozó zenekara, vez. Szegő Sándor); 2. Daloló honvédek — a) Megüzentem a szepezdai bíróknak; b) A Vargák ablakja (MAY Magyarország férfikara, vez. Rajter Lajos); 3. Kark: Oliván, keringő (szalónzenekar); 4. Percy John: Hindu esküvő (Georg Kniestaedt zenekara); 5. Sousa: Gladiátor-induló (Adolf Beck katonazenekara); 6. Kubányi: Tulipános eserdás; b) Mosi kezdődik a tánc (Vigh verse, Kalmár Pál); 7. Bixio—Cherubini—Fragna: Maria keringő (Mario Latilla); 8. Zander: Tengerparti álmok (orgona: Marcel Palotti); 9. Buzzi: Lolita (Berthill Arnalina); 10. Humoros Ländler (szájharmonika: Bobi és Heiri); 11. a) Piütsch: Kí tanya ez a nyárfás; b) Ha meguntál édes rózsám szeretni (Bura Sándor cigányzenekara); 12. Murgács Kálmán: Szentgyörgy napján (agyagfalvi Hegyi István verse, Palló Imre dr); 13. a) Általmennek én a Tiszán; b) Ál a malom; c) Kertem alatt; d) A kisléány kertjében (Nagy Izabella); 14. Ujvári József: Eljen a magyar, induló (Mária Terezia 1. honvédtalálkozó zenekara, vez. Pongrácz Géza).
 10.00: Hírek.
 10.20: „Evlia Cselebi.” Irta: Eörssy Julia dr. Felolvasás.
 10.45: „Divattudósítás.” Felolvasás.
 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
 12.00: Himnusz.
 12.10: Lovászi Ferenc cigányzenekara. Közben:
 12.40: Hírek.
 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
 1.30: Szórakoztató hanglemezek.
 2.30: Hírek.
 2.45: Műsorismertetés.
 3.00: Arfolyámhírek, piac és élelmiszerek.
 3.20: Sági Andor hegedül zongorakísérettel. 1. Händel: E-dur szonáta; 2. Zsolt Nándor: Szatir és dráidok; 3. Hummel—Burmester: Esz-dur keringő; 4. Albeniz—Kreisl: Tangó; 5. Hubay: Carmen, fantázia.
 3.40: „Mit főzzünk.” Háziasszonyok beszélgetnek.
 3.55: Sállak Pál énekel zongora-

kísérettel. 1. Debussy: Csillagfényes ég (Nuit d'étoiles); 2. Schumann: Ha szép szemedbe nézek én; 3. id. Lányi Ernő: Üllőiúti fák (Kosztolányi verse); 4. Lányi Ernő: Bölesődal; 5. Laurisio Miklós: Mező, mező.

3.10: Gyermekdélután. „Tavaszi kirándulás.” Viski Igyártó Zoltán daljátéka Vályi Nagy Géza gyermekverseinek felhasználásával. Közben ruszin husvétü énekek. Az előadást vezeti Kilián Zoltán. Előadják a gyermekszereplők.
 4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Mindnyájunk gondoljai. A közelítési szolgálat közleménye. Felolvasás.

5.30: A rádió szalónzenekara. Közreműködik Patkós Irma (ének). Vezényel Bertha István. 1. Poldini: Vadrozsza, nyitány (hangszerrelte Polgar Tibor); 2. Huszka: Ida belépője az „Erzsébet” c. daljátékból (Patkós); 3. Schubert—Berte: A régi ház, dal a „Három a kislány” c. daljátékból (Patkós); 4. Nagy Frigyes: Danse caprice; 5. Lehár: Cigaretta-dal a „Frasquita” c. operettből (Patkós); 6. Ranzato: Cigánytanyán; 7. Strauss János: Dal az „Egy új Velencében” c. operettből (Patkós); 8. Rust: Alaszka; 9. Kálmán: Jozefin belépője a „Jozefin eszázárnó” c. operettből (Patkós). Közben

6.00: Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.

6.30: „A esüföldő Arany.” Keresztury Dezső dr előadása. A verseket elmondja Lehotay Árpád.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Lászlóffy Margit zongorázik. 1. Beethoven: Rondo Capriccioso; 2. Chopin: a) f-moll ballada; b) Desz-dur nocturne; 3. Chopin—Godowszki:

Eördögh János
 10.10 (Laub Juci felv.)

Desz-dur keringő; 4. Wagner—Liszt: Fönódal.

7.50: „Egyenlőség.” (A csodálatos Grichton.) Színmű négy felvonásban. Irta Barrie. Rádiószínpadra átdolgozta és rendezte Kondó Kiss Jenő. Személyek: Lord Loam — Gabányi László; Lady Mary — Rapolthy Anna; Lady Catherine — Szende Mária; Lady Agatha — Tahy Anna Mária; Ernest Wooley, unokaöccse — Ungváry László; John Treherne, pap — Baló Elemér; Mr Grichton, Lord Loam udvarmestere — Lehotay Árpád; Lady Brocklehurst — Lányi Margit; Lord Brocklehurst fia — vitéz Benkő Gyula; Egy tengerészlízsi (Thomas) — Berczy Géza; Mrs Perkins, házvezetőnő — Hoódy Gitta; Fleury, francia szakács — Naszdó Sándor; Tompsett, kocsis — Kenessey Ferenc; Miss Fischer — Sir Alice; Eliza — Mészáros Ági.
 9.40: Hírek.

10.10: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Kéler Béla: Csokonai-nyitány; 2. Huszka: Bobberceg, egyveleg; 3. György Oszkár: Luciana, gondolatdal; 4. Alex: Vidám kőzjáték; 5. Bihary—Eördögh: Magyar tánc; 6. Ujváry József: A levegő hősei, induló.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven. Utána kb.

11.25: Kurina Simi cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora.
 11.05: „Hogyan éltünk régen?” Telek A. Sandor előadása.
 11.20: Hanglemezek. „Operett-részletek.”
 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
 12.00—5.15: Budapest I. műsora.
 5.15: A 21-ik honvédtalálkozó zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal. Közreműködik dr. Joób Béláné Gavora Hilda (ének). 1. Farkas Imre: Nótáskapitány, nyitány; 2. Lehár: Arany-ezüst keringő; 3. Strauss János: Varázskeringő, Csak párosan szép az élet (ének); 4. Lehár: Vig özvegy, Vilja dal (ének); 5. Jacobi: Szybill, egyveleg; 6. Körössy—Hinczy: Aranykalász, Bözsika dala (ének); 7. Lehár: Eva-keringő (ének); 8. Strauss János: Cigánybáró, Zórika dala (ének); 9. Kálmán Imre: Marica grófnő, egyveleg.
 6.30: Zádor Dezső zongorázik. 1. Bach—Busoni: Három korál előjáték; 2. Stravinsky: Petruska, szvit; 3. Dohnányi: f-moll, capriccio.
 7.00—12.15: Budapest I. műsora.

ÚJ MAGYAR NÓTAÉNEKEST avat a rádió Szelecsényi Ilona személyében. Kultúrált hangú, temperamentumos énekesnő Szele-

csényi Ilona, akit a rádióhallgatók bizonnyára rövidesen kedvenceik közé fogadnak.

SZERDA

április 23

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek. 1. Fricsay Richárd: Hej liba, induló (Hunyadi János 9. honvédszázados zenekara, vez. a szerző); 2. Wolmer: Keringő (Wolmer—Zuccheri—Pistola-együttes); 3. Bratton: Píknik Mackó kománál (Hans Bund zenekara); 4. Dankó Pista: a) Szőke kislány csitt; b) Nem forog a dorozsmai szélmalom (Csélényi József); 5. Recoschewitz: Hadi induló (Wilhelmshaveni tengerész tüzérezred zenekara, vez. Wilhelm Welge); 6. A Hupfata, klarinétpolka (tiroli paraszzenekar); 7. Kramer: Jazzdal (Gina Olivieri); 8. Künneke: Rózsák álma (Marcel Witt-risch); 9. László: Ne hídd, ha azt mondják könnyezek utánad (László Imre); 10. Morvai Károly: Badaacsonyi kényelüt (Szondy István verse, Mindszenty István); 11. Roland: Vidám egyveleg (Adalbert Luttler zenekara); 12. Eröss Béla: Ne gondold, hogy az a tavasz (Kalmár Pál); 13. Szlatinay—Szöllőssy: Trombitás, induló (Rendőrszenekar, vez. Szöllőssy Ferenc).

10.00: Hírek.

10.20: „Egy német utazó Egyiptoml Szudánban.” Halász Gyula előadása.

10.45: „Az árvíz és áradások kártételei a vad- és halállományban.” Irta Boér Kálmán. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Himnusz.

12.10: Hanglemezek. 1. Schubert: Rosamunda, nyitány (Hallé zenekar, vez. H. Hartz); 2. Weber: A bűvös vadász, ária az I. felvonásból (Erna Sack); 3. Bellini: Az alvajáró, ária az I. felv. ből (Saljapin); 4. Mehul: Gavotte (gordonka: Gaspar Cassado); 5. Verdi: Aida, kettős a IV. felvonásból (Rosa Ponselle és Giovanni Martinelli); 6. Wagner: Siegfried részlet a III. felvonásból (bayreuthi ünnepi játékok zenekara, vez. Franz von Hösslin); 7. Gounod: Faust, ária a IV. felvonásból (Émil Schipper); 8. Arrieta:

Marina, kettős (Fleta és Revenga); 9. Liszt: Hőfűvás (zongora: Sigfried Grundeis); 10. Massenet: Herodiás, ária (Jeritza); 11. D'Albert: Hegyek alján, részlet (Anita Gura, Carla Spletter, Peter Anders és H. H. Nissen); 12. Graener: Lappland, szimfónikus tánc (Berlini Állami Opera zenekara, vez. a szerző).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vizállásjelentés. 1.30: Iluzeky László szalonzene-kara. 1. Lincke: Nakiri lakodalmá, nyitány; 2. Weninger: Keringőegyveleg Waldteufel műveiből; 3. Riedel: Keleti képek; 4. Huszka: Keringő a „Gyergyói bál” c. operettből; 5. Fehér István: a) Menüett; b) Mazurka; 6. Ritter: Hegedűpolka; 7. Il-niczky: Egyveleg az „Aranykalász” c. operettből.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci és élelmiszerárak.

3.20: Melles Béla zenekar. Vezényel Vincze Ottó. 1. Suppé: Pique Dame, nyitány; 2. Ochs: Változatok egy német népdalra; 3. Lehár: Giudita, keringőegyveleg; 4. Moszkovszkij: Spanyol táncok; 5. Kodály: Háry János, palotás.

4.15: „Apró emberek önképző-köre.” Közvetítés a pestszent-lőrinci katolikus kultúrházból. Beszél Budinszky Sándor.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Emlékezés Tóth Kálmánra.” Szentgyörgyi Elvira előadása. Közreműködik Ráday László (ének), kíséri Vidák József cigányzenekara.

Melles Béla

3:20

(MFI felv.)

6.00: „Hogyan lettem zöldkeresztes védő.” Duchon Gabriella előadása.

6.30: A rádió szalonzene-kara. 1. György Oszkár: Induló; 2. E. Fischer: Linzi torta, keringő; 3. Fényes Szabolcs: Egyszer még, slowfox; 4. Sipos—Farkas: De könnyű elköszönnünk, tangó; 5. Bran Natali: Rumba; 6. Harline: A zenélő doboz; 7. Ilniczky—Vétes: Szenyoritám, spanyol fox.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Az Országos Légyvédelmi Parancsnokság közleménye.

7.30: A Berlini Filharmoniai Társaság hangversenyének ismertetése.

7.35: A Berlini Filharmoniai Társaság hangversenye. Közvetítés az Operaházból. 1. Mozart: Haffner szimfónia (D-dúr, K. 385); 2. Strauss Richárd: Halál és megdicsőülés, szimfónikus költemény; 3. Beethoven: VII. szimfónia (A-dúr). A szünetben kb.

8.30: „Erdélyi metszetek.” Cs. Szabó László előadása.

9.40: Hírek.

10.10: A Rajkók zenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven. Utána kb.

11.25: Hanglemezek. Filmadalok.

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora. 11.05: „A női munka egy kiállítás tükrében.” Éder Elza előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—12.10: Budapest I. műsora.

12.10: A Kassai Szalonnycsás műsora. 1. Micheli: Első kis szvit; 2. Lehár: Luxemburg grófia, keringő; 3. Suppé: Tri-coche és Cacolet, nyitány; 4. Keller Béla műveiből részletek; 5. Kigyósi Árpád: Szentimentális keringő; 6. Hemerka Ulrik: Gyermektánc.

Közben

12.40: Hírek Budapest I.-ről.

1.20—6.00: Budapest I. műsora.

6.00: Hanglemezek. „Magyar nóták.”

6.20: „A levél.” Falusi jelenet egy felvonásban. Irta Gaál Alajos. Rádióelőadásra átdolgozta és rendezte Darkó István.

7.00—12.15: Budapest I. műsora.

TOKIÓBÓL értékes ajándékot kapott a magyar rádió. Tizenhárom japán néprajzi felvételt küldtek a japánok Budapestre ezekről a felvételekről a legszebb, ősi japán da-

lok hozták el a japán nép lelkének üzenetét Magyarországra. A rádió, amint csak lehetséges, közvetíteni fogja a lemezeket, s a hallgatók egy új világ zenéjét ismerik meg.

CSÜTÖRTÖK

április 24

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek. 1. Fiala János: Magyar induló (Rend-érzenekar, vez. Szöllösy Ferenc); 2. Heinecke: Roman-tikus keringő (bécsi Bohém-zenekar); 3. Savoyai Jenő herceg, induló (Mária Terézia 1. honvédelmalozred zenekara, vez. Friesay Richárd); 4. a) Balázs Árpád: Nem tudok én néked csak virágot adni; b) Simonffy Kálmán: Három a tánc (Cselényi József); 5. Lazzaro: Szerelem, szerelem, tangó (Nino Lozzi); 6. Myddleton: Fantom brigád (londoni Palladium-zenekar); 7. Bianco: Adoration, tangó (Visconti); 8. Kunz: Egyveleg (zongora: a szerző); 9. Fekete-szárú cseresznye; b) Sűrű csil-lag ritkán ragyog (Cselényi József); 10. Prantzen: A hü huszár, induló (Robert Koppel); 11. Fink: Arnyjátékok, gavott (Emanuel Rambour szalónzenekara); 12. Én magam sem tudom, hogy mire várok (László Imre); 13. a) vitéz Kókay István: Messze van a nyíregyházi kaszárnya; b) Vékony deszkakerítés (Kalmár Pál); 14. Fígdy Sándor: Toldi-induló (Mária Terézia 1. honvédelmalozred zenekara, vez. a szerző).

10.00: Hírek.

10.20: 1. Az anyag hatalma. 2. Az apa. Pakots József elbeszélése. Felolvasás.
10.45: „Külföldi híradó.“ Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Himnusz.

12.10: A rádió szalónzenekara. 1. Siede: Székvillában, induló; 2. Gebhardt Rio: Az infánsó születésnapja; 3. Rust: Kollibri; 4. Stefániai Imre: Estrelita, tangó; 5. Fridl Frigyes: Tábortűz mellett; 6. Gyulai Gál Ferenc: Gyere ide, fox-trott; 7. Bágya András: Slow-fox; 8. Lehár: Paesirta, egyveleg. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
1.30: Lakatos Vince és Lakatos Gyula cigányzenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.
3.00: Arfolyamhírek, piaci és életmíserák.
3.20: „Ifjúsági énekkarok.“ Közreműködik a békesi református gimnázium és elemi,

valamint a gyulafehérvári központi elemi iskola énekkara. Vezényel Gulyás György és Gulyás Mihály. Hangfelvétel. 1. a) Lassus: Hajnali himnusz (Kerényi fordítása); b) Bach: Ragyogva tűz a napsugár; c) 125. zsoltár Maróti énekeskönyvéből (gimnázium); 2. a) Praetorius: Blztató; b) Zsoltár gyermekhangra (elemi); 3. Ádám Jenő: Elindultam...; Altalmennék, népdalkórusok (gimnázium); 4. a) Kodály: Juhásznotha; b) Bárdos Lajos: Huszárnotha, népdalkórusok (elemi); 5. Bárdos Lajos: Malomnotha, népdalkórusok (gimnázium); 6. a) Haydn: Csalogány az erdőn; b) Kerényi: I. Csinálói erdőn; II. Reggel korán; III. Csanádi legények (elemi); 7. a) Gárdonyi: Népdalok furi-lyával; b) Bárdos Lajos: Já-nos bácsi hegedűje (gimnázium).

3.50: Budai Mandolin Zenekar. Vezető Horváth Zoltán. 1. Gerley Jenő: Parsangi álom, keringő; 2. Ritter: A faluban, népdalegyveleg; 3. Salvetti: Díszmenetinduló.

4.15: Ruszin hallgatóknak. „Ruszin elbeszélés.“ Balezky Emil előadása; 2. Hanglemezek.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Táncclemezek.

5.45: „Időszerű szőlészeti-borászati tanácsadó.“ Fornády Elemér m. kir. szőlészeti-borászati főfelügyelő előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

6.15: „Forma a zenében.“ Ádám Jenő, a Zeneművészeti Főiskola tanára „Skálától a szímfőniáig“ című előadássorozatának VII. része.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: „Isten hozzád.“ (Bücsü a zenében.) A. Balogh Pál és Turehányi István hangulat-

Farkas Ilona
(Pajda M. Pál felv.)

7:20

képe. Közreműködik Farkas Ilonka és Littasy György, az Operaház tagja (ének), Wehner Tibor (zongora). Az összeköltőszöveget elmondja Lukács Margit.

8.25: „Csáky István gróf és az első magyar diplomáciai okmánygyűjtemény.“ Balogh József dr. előadása.

8.50: „A kapu előtt.“ Székely legenda egy felvonásban. Irta Orbók Attila. Rendező Csánády György. Személyek: Mihály gazda — Hosszu Zoltán; Malyi gyerek — Szendei Gyuri; Áron — Tompa Sándor; Boldizsár — Rajeci Lajos; János — Pethes Ferenc; Sára asszony — Iványi Irén; Júlia — Eszenyi Olga; Kapitány — Mátray József; Vak koldus — Ditrői Mór; Anya — Kulesár Irma; A kertész — Pataky József.

9.15: Farkas Béla és zenekara keringőket játszik.

9.30: Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.

9.40: Hírek.

10.10: Liszt: Les preludes (amszterdami Concertgebouw zenekara, vezényel Mengelberg). Hanglemmez.

10.30: „Jónás könyve.“ Irta Babits Mihály. Elmondja Simonffy Margit.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.30: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál. Kalmár Pál énekel. Dalok. Népdal: Azt hallottam, kicsike babám; Hevesi: Azt az egyet sose hittem (Kubányi verse); Derzsyné Dobos Erzsi: Hét csillagból van a göncöl szekere; Nem megyek én többé a templomba; Élet, élet, betyár élet; Sándor Jenő: Szerelmes vagyok én szép asszony, magába (Nádor verse); Fráter Lóránd: A templomba vasárnap se mentem; Németh Béla: Valakinek kék a szeme.

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora.
11.05: Szlovák hallgatóknak: „Szlovák kultúrelét a mai Magyarországon.“ Spisaki Béla előadása.

11.25: Hanglemezek. „Szlovák népdalok.“

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—3.50: Budapest I. műsora.

3.50: „A tatárjárás két krónikása.“ Major József előadása.

4.15—5.15: Budapest I. műsora.

5.15: „Magyar-szlovák irodalmi kapcsolatok.“ dr. Borsódy István előadása.

Kb. 5.35—éjjel 12.15: Budapest I. műsora.

KEDVES. HANGULATOS játéknak ígérkezik ma este Balogh Pál és Turehányi István „Isten hozzád“ című hangulatképe. Nagy része lesz a sikerben a széphanjú Farkas Ilonka-

nak és Littasy Györgynek. Lukács Margit orgonabúgásszerűen zsongó hangja meg éppen tökéletes mikrofonhang. Érdemes a műsört meghallgatni.

PÉNTEK

április 25

BUDAPEST

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Éternd. Hanglemezek. 1. Pécsi József: Pandurok, induló (Mária Terézia 1. honvédyalozred zenekara, vez. Pongrácz Géza); 2. Bode: Manók játéka, vilse caprice (xilofon: Franz Krüger); 3. Kutor Ferenc: a) Lányok, lányok, vásárhelyi lányok; b) Országúton mennek a katonák, népdalok (Orbán Sándor); 4. Siede: Kinai uceai szerenád (szalózenekar); 5. Franz Wagner: Jönnek a bosnyákok, induló (katonazenekar); 6. Benatzky: Grinzingi dal (Julius Patzak); 7. Ansaldo: Slowfox (Myriam Ferretti); 8. a) Juhaszlegény, szegény juhaszlegény; b) Befordultam a konyhára (Petőfi verse, Kiss Ferenc); 9. Roja: Amerikai spanyol (Viktor M. Acosta); 10. Doppler: Feketeerdői zenelórák, polka (harangjátékszóló zenekarral); 11. Pápai Molnár: Hortobágyi esikősnóta (Cselényi József); 12. Balázs Árpád: Rózsabokor a domboldalon (Petőfi verse, Kalmár Pál); 13. Dankó Pista: Nem jó mindig; b) Lyukas a kalapom teteje (Cselényi József); 14. Kral: Kék Dandár, induló (Hunyadi János 9. honvédyalozred zenekara, vez. Fricsay Ferenc).

10.00: Hírek.

10.20: Ruzsín hallgatóknak. „Hűsvéti népszokások és hagyományok.” Román Istváné előadása.

10.35: „Hasznos baktériumok.” Irta Székely László dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszólgálat.

12.00: Hírnusz.

12.10: Szórakoztató zene. Hangfelvétel. 1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Saint-Saens: Lisztszaboni éj (rádió szalózenekara, vez. Bertha István); 3. Liszt: Szerelmi álmom, dal (Marjay Erzsébet); 4. Liszt: II. rapszódia; 5. Coates: Tamariskus, Intermezzo; 6. Strauss János: Dél rózsák, keringő (Marjay Erzsébet); 7. Friml—Stothart: Rose Marie, egyveleg. Közben:

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: Chappy-lánczenekar.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci és élelmiszerárak.

3.20: A rádió szalózenekara. 1. Auber: Éreparipa, nyitány; 2. Losonczy Dezső: Rapszódia; 3. Rixner: Pony; 4. Szücs János: Kis katonák indulója; 5. Künneke: Keringő; 6. Fényes Szabolcs: Száz vágó, tangó habanera; 7. Kemény Ákos: Autógalopp. Közben:

3.40: „MI főzzünk.” Háziasszonyok beszélgetnek.

4.15: Diákfőlöra: „Ami ott hon olvasunk.” „Herczeg Ferenc: Bizánc.” Fábrián István dr. előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.

5.15: „Berlioz Pesten.” Irta Haraszti Emil dr. Felolvasás hanglemezekkel.

5.40: Szelecsényi Ilona és Magyar Ferkó magyar nótákat énekel, kíséri Sára Elemér cigányzenekara. Szelecsényi számai. Morvai Károly: Kimegyek a temetőbe (Baghy Erzsébet verse); népdal: Maros vize folyik csendesen; Zempléni Árpád: Hajlik a rózsafa; Erényi Antal: Hogyha sírni tudnék (Tarnay Frigyes verse); népdal: Valamit sügök magának; Thegze-Gerber Miklós: Kék a szemed (Szondy István verse); Kiss-Angyal Ernő: Ott, ahol zúg az a négy folyó (Szakáts László verse); Magyar Ferkó számai: Szavozd Richard; Orizek egy imakönyvet (Karafiáth Jenő

Szelezky Zita
(Arlen felb.)

7-20

verse); Gerzso Angéla: Nádfeleles kis ház (Horváth József verse); Reményi Béla: A síklósi vár alatt (Haraszthy Lajos verse); népdalok: Erdő mélyén kakukmadár; Rongyos a dolmányom; Beszegődem Tornócára; Sárga csikóm. Közben:

6.00: Sportközlemények.

6.45: Külügyi negyedóra.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: „Hűség és szabadság.” Vers és próza a kutyáról. Összeállította Kádár Erzsébet, a verseket elmondja Szaleczky Zita és Timár József.

8.00: Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.

8.10: Az operaházi zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Linz Márta (hegedű). 1. Reznicek: Donna Diana, nyitány; 2. Irinder: Hegedűverseny (Linz); 3. Brahms: I. (c-moll) szimfónia.

9.40: Hírek.

10.10: Fülelemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven. Utána kb.

11.25: Hanglemezek. 1. J. S. Bach: D-dur szvit, 6.1. mű, 3. sz., II. tétel (amszterdami Concertgebau zenekara, vez. Mengelberg); 2. Csajkovszkij: Szerenád vonószekarra (amszterdami Concertgebau zenekara, vez. Mengelberg); 3. Stravinszkij: Ragtime tizenegy hangszerre (művészzenekar, vez. a szerző).

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora.

11.05: „Erdélyi rapszódia.” Vasváry Edith előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—5.15: Budapest I. műsora.

5.15: „Ady Endre a dalköltészetben.” Sándor Anna megzenésített Ady-verseket énekel, zongorán kíséri Beck Miklós. Hlatky László Ady-költeményeket ad elő. Az összekötő szöveget Csanád Vilmos írta.

5.55—6.25: Budapest I. műsora.

6.25: „Könyvritkaságok és érdekességek.” Látogatás Kassa város könyvtárában. Beszél Schalkház Lipót.

6.50: Részletek Grieg műveiből. (Berlín filharmonikusok zenekara.) Hanglemez.

7.00—12.15: Budapest I. műsora.

JÓL TESZIK a rádióhallgatók, ha minden nap meghallgatják a reggeli hírekben közölt műsorváltást, a különleges körülményekre való tekintettel a kiadott műsoron hétközben rengeteget módosít a rádió igazgatósága. Helyszíni közvetítések, hanglemez-

műsorok, az újra magyarrá lett városok ismertetését célzó előadások teszik aktuálisabbá az előre megszerkesztett műsört s ha a hallgatók nem figyelik a változásokat, elmulasztják a legérdekesebb, legidősebb műsorszámokat.

SZOMBAT

április 26

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemek. 1. Pongrácz Géza: vitéz Littay András, induló (Mária Terézia 1. honvédszervezet zenekara, vez. a szerző); 2. Schaeffer—Paepeke: Cigányemlék, keringő-egyveleg (Hungarian Rhapsody zenekara); 3. Daloló honvédek: a) Lassan kocsi; b) De szeretnék hajnaleszáll lenni (MÁV Magyarország férfikara, vez. Rajter Lajos); 4. Manfred: Babadíszmenet (szalónczenekar énekegyessel, vez. Hans Seliger); 5. Sylvár: Német tengerészinduló (tengerészfűvészenekar, vez. Fritz Hubrig); 6. a) Haragszik a váci kapitány; b) Julcsa, ha kimegyek a piacra (Kalmár Pál); 7. Raimondi—Nattli: Jazzdal (Carlo Buti); 8. Kuuula: Finn nászinduló (vonószekerek); 9. Horváth Jenő: Ma este nem gondoltam rád, slowfox (Nagykovácsi Iлона); 10. Yradier—Szécsi: A galamb (Kalmár Pál); 11. a) Dóczy József: Darumadár útnak indul; b) Hull a zápor künn a pusztán (Magyar Imre cigányzenekara); 12. Fráter Lóránd: Oh, ahol a Maros vize (Cselényi József); 13. Holy Ignác: Szép a babám fekete szeme (Kalmár Pál); 14. Fricsay Richárd: Alba Regia, induló (Hunyadi János 9. honvédszervezet zenekara, vez. Fricsay Ferenc).

10.00: Hírek.

10.20: „Hogyan készül a hangosfilm.” Irta Mándi Márta dr. Felolvasás.

10.45: „Mit nézzünk meg?” Heraklész bronzszobrát a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti Erdélyi Gizella dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Himnusz.

12.10: Suki Tóni cigányzenekara. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: Hanglemek. 1. Mozart: Varázsfuvola, részletek (Peter Anders, Martina Wulf, H. H. Nissen); 2. Scarlatti: D-dur szonáta (zongora: Carlo Zecchi); 3. Schubert: A hársfa (Karl Schmitt-Walter); 4. Sibelius: Nád susogj, dal (Marion Anderson); 5. Dvorzsák: Scherzo Capriccioso (szimfonikus zenekar); 6. Wolf: Gyalogosan (Manowarda); 7. Chausson: Két dal (Ninon Vallin); 8. Zsarov: Esti harangok (Doni közakkórus, vez. a szerző); 9. Rimszkij-Korszakov: Harcosok indulója (Lamoureux hangversenyzenekar, vez. Albert Wolff); 10. Granados: Két dal (Cristina Maristany); 11. Vassileva: Bolgár rapszódia (gordonka: Bojanka Vaszileva); 12. Buzzi—Peccia: Dal (Gigli); 13. Strauss János: Gyorsuló dallamok, keringő (szimfonikus zenekar).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci és élelmiszerárak.

3.20: Rendőrzene. Vezényel Szöllösy Ferenc. 1. Márkus Alfréd: Háromszéki induló; 2. Urbach: Abránd Delibes műveiből; 3. Strauss János: Cigánybáró, nyitány; 4. Pongrácz Géza: Kuruc eszímák nyomán, kuruc ábránd; 5. E. Bach: Zárójelenet az „Ariel, a levegő leánya” c. operából.

Mándi Márta dr.
(Szenei felb.)

4.10: Ifjúsági rádión. Ellátogatunk a Bácskába. Kilián Zoltán beszélgetése gyermekszereplőkkel. Dalokkal és zenével.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.

5.15: „Szerelmesek muzsikája.” Canzonék, nótturnók, szerenádok kamarazenekarra. Vezényel Nagy Olivér. Az összekötő szöveget írta Toronyai Bigó Csaba. Felolvassa Kovrig Emil. 1. Vivaldi: A tavasz; 2. Stradella: Canzoni amoroze; 3. Mozart: Serenata nótturna (K. 239).

6.00: „Rádiós tanácsok a tavaszi költözéshez.” Kádár Géza postamernök műszaki előadása.

6.30: Furka Gizella zongorázik. 1. Schubert: B-dur impromptu; 2. Chopin: g-moll ballada.

7.00: Hírek magyar, német és román nyelven.

7.20: Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleményei.

7.30: „Innen-onnan.” Hangfelvétel.

8.00: Lóversenyeredmények.

8.10: Kívánsághangverseny. Közreműködik Gyurkovits Mária, Utry Anna, Angyal-Nagy Gyula, Cselényi József, Laskó Emil énekegyüttese, a rádió szalónczenekara, Magyar Revű tánczenekar és Farkas Béla cigányzenekara. Hanglemek. Rendező A. Balogh Pál.

9.40: Hírek.

10.10: Tájékoztató.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven. Utána kb.

11.25: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

KASSA

6.40—11.00: Budapest I. műsora.

11.05: „A cukorgyártás érdekességei.” Inámi Bolgár Ferenc előadása.

11.25: Hanglemek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—éjjel 12.15: Budapest I. műsora.

NEHEZMENEYEZZÜK a rádiónál, hogy a darabok szereposztásában nem jár el elég körültekintéssel. Egy-két nagy nevet szerepeltet minden színdarabban s három-négy szereplőt — nem tudjuk, milyen elért sikertelen szereplésük ellenére „beledug” a szereposztásba. Ezek aztán úgy kirírnak az együttesből, hogy a hallgatóknak „rími” volna kedve. De még ha csak szobalány, vagy inas szerepet kapnának!?... Nem, jelentős szerepekben kénytelen közreműködésüket a közönség — a szerepkiosztó jóvoltából — „végigélni”.

Delibáb

Állást nyerhet

előfizettséggyűjtéssel kapcsolatban, kizárólag 50 éven aluli keresztény nő vagy férfi. Díjtalan kioktatás! Ha szorgalommal van megáldva, hosszú évekre kenyeret talál. Ajánlatokat családi állapot, kor és eddigi működés megjelölésével „Tele munkakedvvel” jelje alatt e lap kiadóhivatala továbbítja.

Képek honvédeink délvidéki bevonulásáról

Kerékpáros honvédeink bevonulása egy bácskai faluba

Hadi hidakon előre!

Ártalmatlanná tett útzáró csillagok

Elfoglalt szerb kiserőd

Magyar gépkocsi — a magyar faluban

Helyreállítják a páncélvonat előtt felrobbantott vasúti vonalat

A jó házasság

IRTA: THURY LAJOS

Jó darabig csak négyen üldögéltek egy üveg bor mellett, később hirtelen megszapordott a társaság. A tanácsos kedélyes ember volt, pápaszeme élénken, kedélyesen csillogott a villanyfényben, jobbra-balra intgetett, ivott az ismerősök egészségére, innen is, onnan is az övék mellé tölték az asztalokat és új borosüvegeket helyeztek el a hosszú asztalon. Hamarosan jó sokan lettek. Az asztalfőn a tanácsosné elnökölt, elnéző mosollyal figyelvén az úra duhajkodását. Mellette üldögélt a két leány, a szőke, csinos, molett és közmondásosan jólvevett Elza, azután a pesti kislány, az Elzánál egy árnyalattal halványabb, színtelenebb, kevésbé világosszőke és valahogyan mégis csinosabb Mancsi, aki náluk töltötte a nyarat és jól érezte magát a kis városban.

A társaság természetesen kissé vegyessé vált: komoly járásbírák, földbirtokosok és Kelemen doktor, a vármegyei tb. főügyész mellett jogászyerekek, városi címzetes segédfogalmazók is akadtak, sőt a helyi lap két ifjú és rosszul öltözött munkatársa is helyet kapott az asztal végén. Nagy lármával voltak, percenként koccintottak és minden ok nélkül kacagtak, amit az idősebbek jóindulatú elnézéssel vettek tudomásul.

Egy másik asztalnál, nem messze tőlük, két feltűnően öltözött fiatal hölgy üldögélt, az egyik hidrogénnel szókített, keskeny szemöldökű, pirosra festett körmű és a másik, hasonló műgonddal szókített fítosorrú fekete leány. Badaacsonyi bort ittak és vígan voltak két jólöltözött, elegáns ifjú legénnyel. A lovagok sűrűn köszöntettek jobbra-balra a kávéház előkelőbb vendégeinek, egyikük fel is állt egyszer, végigjárta a hosszú asztalt, kezét csókolt a hölgyeknek, kezét fogott a férfakkal és megivott velük egy pohár bort.

— Miféle nők ezek? — kérdezte a pesti leány suttogva. Elza elmosolyogva súgta vissza: — Színésznők. Ne törődj velük.

A fiú éppen akkor ért oda hozzájuk. Elzával kezét fogott, Mancsi előtt meghajolt és megmondta a nevét: Barát Gyurka, huszonnyolc, huszonkilenc éves lehetett, kissé görnyedten tartotta magát, fejét két válla közé húzva, hosszú kezeit hanyagul lóbálta maga mellett. Egész megjelenésében volt valami hanyag nemtörődomség, amellet mégis sok úri fölny és derű.

— A fiú kicsoda? — kérdezte megint a pesti leány, amire a szőke Elza elégedetlenül csóválta a fejét.

— Baráth Gyurka. Vele se törődj. Tudod, nem túlságosan jó együtt lenni vele.

Déliab

— Miért?

A másik leány vállatvont és egyetlen lemondó legyintéssel elintézte a kérdést.

— Lump. A legnagyobb korhely a városban. Kár pedig, mert nem volna rossz parti. Majdnem ezer hold prima földje van, de látod, most is a színésznőkkel üldögél. Iszik. Kártyázik. Nem komoly ember, ha mondom.

— Jó parti — gondolta a pesti leány mérgesen. — Ezeknek a fruskáknak örökösen csak a jó partikon jár az eszük. Jaj, de unalmas.

Odanézett a másik asztal felé, ahol éppen exet ittak a badaacsonyiából, azután a hosszú fiú odaállította a szőke leány mellé a cigányt és csendesen huzatta neki, hogy: Szerelmes a nap holdba. A leány veledalolt, félhangon, színpadiasan duhajkodva és Mancsi nagyon bosszankodott. Igazán furcsa egy kicsit. Hát nem látja ez a fiú, milyen mérsékelt, túlédesen mosolyog, milyen gondosan kikozmetikázott, haszontalan kis nő ez a szőke? Biztosan kőrystalány, vagy segédszubrett a helyi színházban. Nagyon ellenszenves.

Mancsi már azon gondolkodott, hogy jó volna hazamenni, unalmas az ilyen vidéki kávéház, amikor azok négyen egyszerre csak eltűntek. Meglepően érdekelte ez a körülmény, kétszer is rajtakarta magát, hogy erősen törje fejét, vajjon hova mehettek? Talán átmentek a bárnak nevezett cukrászdába, tovább mulatni, talán... Na, mindegy, különben miért is törődne velük. Úgy tett, mintha feszülten figyelne a tb. főügyész előadására a vármegye szociális viszonyairól, de tulajdonképpen nagyon szórakozott volt, egyszer mélyen fel is sóhajtott.

Hirtelen nyílt az ajtó és belépett a hosszú fiú, egyedül. Körüljárta az asztalukat, kalapját, botját odaadta a pincérnek és helyet keresett magának a többiek között. Mancsi hirtelen felélénkült. Olyan vakmerőséggel, amelyről maga sem tudta, honnan támadt, egy kézmozdulattal maga mellé intette a fiút.

— Jöjjön csak ide.

— Parancsoljon — engedelmeskedett a fiú, a meglepetés minden nyoma nélkül. — Megengedi?

Széket húzott magának a két leány közé és leült.

— Mondja, van magában egy csepp lokálpatriótizmus?

— Rengeteg — bölintott a fiú.

— Nos, akkor panasom van. — A leány fontoskodva csóválta a fejét. — Nem jó a bor.

A fiú csak egyetlen pillantást vetett az asztalon álló üvegre, volt ebben a pillantásban lenézés, felháborodás, megbotránkozás is jócskán.

— Nem jó — jelentette ki ellentmondást nem tűrő határozottsággal. — Igaza van, az ilyen bor tönkreteszi a város hírnevét.

Hátranézett. A pincér ott állt mögötte. Olyan ember volt, aki mellett mindíg

ott áll a pincér szükség esetében. Valamit sügött a pincérnek, aki elrohant, de hamarosan visszatért egy sötéten csillogó, zöld üveggel. Kibontotta és tölteni akart, a leány azonban elvette tőle, megszagolta a bort.

— Az illata nem rossz! — a lány ivott egy kortyot, a fiú a pohárral a kezében, feszülten figyelt, hogy milyen a hatás.

— Jó bor — mondta végre a leány. Letette a poharát, azután megint felkapta, kiitta az egészet s most már bátrabban nyilatkozott. — Nagyon jó bor. Tiszta. Becsületesen kezelt. Jó néhány esztendő muskotály.

— Csakugyan muskotály — hagyta helyben a fiú és végignézett a leányon, jóval figyelmesebben, mint eddig. — Nyolc esztendő muskotály. — Még csak most vette igazán tudomásul, hogy a leány nagyon csinos a könnyű, színes nyári ruhájában, a jókedvű, közvetlen mosolygásával, a cseppet nyitvafelejtett, édes kis szájával. Ráköszöntötte poharát. — Kezét csókolom, Mancika. Ugyebár, Mancikának hívják?

Ezen nevettek, a leány még egy korty bort kért és koccintottak. Attól kezdve sűrűn összekoccintották a poharukat. A leány senkinek sem adott a borból, hiába kértek jobbról-balról, azt mondta, hogy nekik is kevés és mindig fenéig üritette a poharát, ahányszor a fiú ráköszöntötte.

— Vigyázz — suttogta Elza. A tanácsosné mosolyogva intgetett az asztalfőről, egyszer még Gyurka is megjegyezte: — Ez a bor bizony nem kvaterkázni való. Alattomos, erős bor, megszedül tőle az ember. Manci nevetett rajtuk és Gyurkáékhoz koccintotta a poharát. Igyék, csak nem fél egy pohár bortól? Klári néni, kedves egészségedre. Mancinak jó kedve volt, de éppen csak úgy, mint addig, Gyurka pedig egyszerre érezte, hogy kivörösödik a homloka.

— Micsoda leány — gondolta magában önkéntelen tisztelettel. — Bírja az italt. A legközelebbi koccintásnál csak félig üritette ki a poharát és ezért restelkedett kissé, ámbar igaz, ő már jócskán ivott odaát a másik asztalnál. Mindenfélét összeivott, míg a lány csak most kezdte, de mégis... Furesza dolog. Valósággal megkönnyebbült, amikor a tanácsosné asztalt bontott és az egész társaság felkerekedett, indultak hazafelé.

Másnap délelben a korszón találkoztak. Manci Elzával sétált a déli nagy tolongásban, amikor jött a fiú, nagyot köszönt és már ott is volt mellette, kalapját a kezében tartva. Elza hűvösen fogadta, éppen csak egy kimért fejbiccentéssel, a fiú azonban mintha észre sem vette volna, csak Mancival törődött, hozzá beszélt és tett megjegyzéseket a mellettük elhaladó emberekre. Egyszer feltűnt a

tömegben a szöke színész is, Manci szíve oktanul hevesen megdobbant és feszült figyelemmel nézett a fiúra. Gyurka a kalapjához nyúlt, mélyen, de elég tartózkodó módon köszönt, a leány bólintott és ezzel már el is haladtak egymás mellett. Manci úgy érezte, hogy valami súlyos teherrel szabadult meg. Mintha feloldódott volna benne valami nagy feszültség, ritka jókedve kerekedett. Minden szóra, minden ártatlan megjegyzésre hangosan kacagott, aztán hirtelen, szemmel látható ok nélkül azt mondta Gyurkának:

— Maga mégis csak derék fiú.

— Én? Derék fiú? — kérdezte Gyurka nagyon meglepődve. Egy percig gondolkodott, aztán megadóan felelt: — Még sohase jutott az eszembe, de az lehet, hogy igaza van.

Két-három nappal ezután megint együtt voltak a kávéházban nagy társaságban. Egy más mellett ültek, csendesen beszélgettek, amikor a leány egyszerre csak megjegyezte:

— Unalmas ez a sok ember. Kezdek egy kicsit szédülni tőlük. Nem akar kártyázni?

— Kártyázni? — A fiú szeme felragyogott. — Tud kártyázni?

— Akármit. — A leány könnyedén vállatvont. — Kalábért. Tartlit. Píkét. Amit akar.

— Ragyogó dolog — lelkesedett a fiú. — Mindent tud! Remek leány. Jó, gyerünk.

— Úgy játszik, mint egy felnőtt — mondotta a fiú, sok elismeréssel. A leány elmosolyodott, azután megint csak a kártyáival törődött. Most már úgy játszottak, mint két tanár, komolyan, majdnem komoran, csak annyit beszéltek, amennyi a játékhoz tartozott. Gyurka összeszedte minden szakértelmét, kártyarutinját és önrühát, mégsem boldogult. A leánynak szerencséje volt, általában jobb lapja járt, de komoly hibán sem lehetett rajtakapni soha. Éjteltájban Klári néni sürgős izenetére abbahagyták a játékot és leszámoltak. Manci százhatvan pengőt nyert, amit a fiú hirtelen felderülő jókedvvel fizetett ki. A leány nyugodtan, tárgyilagos modorban tette el a pénzt kis retiküljébe, azután kivonultak a kávéházba a társasághoz.

Nemsokára valamennyien indultak hazafelé. A fiú kezeit zsebredugva, szótlanul, zavaros hangulatokkal küzdve lödörgött a leány mellett, míg végre elkeseredetten kitört:

— Na tessék. Szépen vagyunk. Beleszeretem magába. Hiába, nem tehetek róla.

Manci nevetett. Csillogó szemekkel, kacérkodva végignézett a fiún, azután pajtás módjára, barátságosan vígasztalta:

— Ne búsuljon, nincs semmi baj. Azért még nem dől össze a világ. Ezentúl majd együtt bumlizunk, jó lesz?

A fiú dörmögött valamit, azután sorsába bele-törődve, lehajolt és megcsókolta a leány kezét.

KI AKAR FIATALABBNAK LÁTSZANI

ÉRTÉKES
FELFEDEZÉS,
KEZDŐ
RÁNCOK
ELLEN

45 ÉVES NŐK AKÁR
35 ÉVESEKNEK IS LÁTSZHATNAK

A bécsi egyetem rendkívüli tanára, egy szakkörökben világhírű orvos, az egészséges, fiatal leányok bőrének életfontosságú alkatrészeihez hasonló bőrsejtekből rendkívül értékes új kivonatot állított össze. Az alapanyagokat gondosan kiválasztott fiatal állatokból nyerte. Ennek a kivonatnak „Biocel” a neve és ez újabban a Tokalon rózsaszínű bőrtápláló krém egyik alkotórésze. Alkalmazza minden éjszakára. Alvása közben arcbőre állandóan magába szívja e krém hatásos anyagait.

E lap minden olvasójának, aki 1.— P értékű bélyeget a budapesti gyártelepnek: Panacea Gyógyszervegyészeti RT. 15/B. Osztály, XIII, Budapest, Lehel ucca 88, beküld, készséggel szolgálunk egy-egy próbatubus fehér és rózsaszínű Tokalon krémet, valamint néhány próbadag Tokalon püdert tartalmazó ízléses kivitelű mintadobozzal.

Minden reggel az ébredés után itélje meg, vajjon arcbőre tisztább, üdőbb, simább, FIATALOSABB lett-e. Napközben használjon fehér, nem zsíros Tokalon-krémet. Ennek az egyszerű eljárásnak az a célja, hogy üdőbbnek, fiatalosabbnak látszhassék. Sokan szereztek így meg ezt a pompás arcbőrt és arcszínt, amelyre bármelyik fiatal leány is büszke lehetne. Visszakapja pénzét, ha az utasítás szerinti használat sem hozná meg a joggal várható eredményt.

Bogaras FIATALOK

Van egy kedves színházi újságró barátom, aki a bogaras kifejezés helyett ezt a tipikusan pesti és huszadik századbeli jellemzést használja: „háklis”. Szerinte minden embernek van valami „háklí”-ja. Hát még a színészeimnek. Kijelentése nyomán elhatároztuk, hogy személyesen győződünk meg az állítás igazságáról, ezért felkerestük Budapest egynéhány ifjú színészét, megkérdeztük őket, hogy „inter nos” van-e valami bogaruk? Volt! Betűrendi sorrendben a következőképpen nyilatkoztak:

APÁTHY IMRE

A fiatal művészt a Nemzeti Színház próbáján látogattuk meg. Törpe jelmezéből hirtelen kiemelkedve elénk magaslott és szigorúan szólt:

Apáthy Imre
(Rozsgonyi felv.)

— Az én bogaraim nem háklík, hanem igenis sokszorosan bevált igazságok.

— Elő velük!
— Mielőtt a színpadra lépek, háromszor megtapogatom az orrom. Ennek a kabbalának az az alapja, hogy vidéki színész koromban egyszer leesett a műorrom és akkora sikerem volt vele, mint azó-

la egyszer sem. Színházi próbán kizárólag tréningruhában jelenek meg. Erre a célra külön csináltattam egy szép kékszinű macskól és egy juhér sálaf. Ha vendéglőben eszem, csak olyan menüt rendeltek, amelyben egy k-betűs főzelék is szerepel.

GÖRBE JÁNOS

A nagyszerű parasztszínész csikos házikájában fogadott és makrapipából szívt a sárga verpeléti dohányt. Némi magyarázat után megértette tipikus

Görbe János

pesti kívánságunkat és ilyen módon válaszolt:

— A nyakamban négylevelű lóherét hordok kis medaillonban és mielőtt a jelenetemre kerülne a sor, kétszer megforgatom saját tengelye körül a lóherét. Van egy sárga cipóm, ezt csak akkor veszem fel, ha szerződést megyek aláírni, vagy filmtárgyalásom van. Egyébként minden premier előtt templomba megyek, ez azonban nem tartozik a háklík közé.

A háklít furesa, erős hangszüllyal mondta, kicsit idegenül és súlyosan.

VITÉZ HAJMÁSSY LAJOS (ÉRCZ ISTVÁN)

A vidékről felkerült és Budapesten is nagy népszerűségnek örvendő fiatal bonviván éppen huszonötödik születésnapját ülte, mikor befoppan-tunk hozzá.

— El azzal a söröskancsóval — förmedtünk rá dorgálólag.

Hajmássy nehezen bár, de arrébb toltta a poharat.

— Az első háklím — mondotta — az, hogy minden második nap peltyes nyakkendőt kötök. A második, hogy minden hónap első napján csak egy fél almát eszem. Ezzel akarom emlékeztetni magam azokra az időkre, amikor vidéki komédiás koromban heteken át csaknem kizárólag gyümölcsön éltem. A harmadik bogaram, hogyha próbán földre ejtem a szerepem, mielőtt jelelném, háromszor keményen rátaposok.

Vitéz Hajmássy Lajos

NASZÓDY SÁNDOR

A Nemzeti Színház legifjabb, de legki-próbáltabb tagját a színházi társalgóban találtuk meg.

— Van-e valami bogarad?

— Ojjé, de mennyi! — lihegte.

— Ki velük!

— Hát először is jelenetem előtt még a tűzoltót is elküldöm magam mellől. A tojásrántottát csak burgonyapürével összekeverve eszem meg s mielőtt a színpadra lépek, háromszor pofonütöm saját magam és a következő

Naszody Sándor
(Inkey felv.)

meke. Szégyenlősen lehajtotta a fejét és meg-
lőrt hangon kezdte:

— Először is nem tudok játszani, ha aznap
este nem kaplam virágcsokrot, vagy névjegyet.
Ilyenkor úgy ér-
zem, hogy elha-
gyott a szerencse.
Nagyon elkényez-
tettek otthon —
telle hozzá szeré-
nyen.

— Folytatni!
— Jörmedtünk rá.
— Jelenés előtt
ordítok az öltö-
zömben, hogy be-
dolgozzam a han-
gom a színpadra.
És végül — itt a
művész már egé-
szén piros volt
— a szafatádét
csak paprikával
meghintve eszem, míg a csokoládéra citromot
csepegtetek.

A szégyenkező Pataky után

RAJCZY LAJOST

látogattuk meg. A színház közismerten morózus
tajjáról csak kevesen tudják, hogy alapjában

Rajczy Lajos

véve milyen ara-
nyos, kedves fiú.
Kérdésünkre ide-
gesen topogott és
zavart esend után
akadozva ezeket
mondotta:

— Szégyellem
bevállani, de nem
tudok a fal mellett
aludni. Megtörtént
már, hogy vidéken
inkább a földön
aludtam át az éj-
szakát, minthogy
a fal mellett álló
ágyban fekszem.
Mindig vállával a
jütemben játszom,

varázsszót gügyö-
göm: „Lánci-
tyepety!”

— Persze ko-
molyan kell est-
nélni, különben
nem használ.

PATAKY JENŐ

Szerelmeslevelei-
nek száma ma már
meghaladja a két-
ezret. Az ujság-
írók snájdig, szür-
ke zakóban fogad-
ta, nyakkendője
a férjéivát re-

Pataky Jenő

mert nem tudok a sígóra hallgatni. Utátom az
ötvenfillérest, mivel recés. A villamoson 16 fillé-
res jegyet kérek s ha a kalauz véletlenül ötven-
fillérest ad vissza, inkább átszállól veszek,
csak hogy felváltsa.

Enyhén szédelegtünk. Am erőt vettünk
magunkon és utolsónak meglátogattuk

UJLAKY LÁSZLÓT

aki a következőképpen nyilatkozott:

— Elsőszámú bogaram — mondotta, —
hogy sohasem nyíratom meg a hajam premier
előtt. Ezt a luxust
csak a bemutató
után engedélyezem
magamnak.

— Tovább! —
parancsoltuk kö-
nyörtelenül.
Ujlaky első-
padt.

— Mindig bal-
lábbal lépek elő-
ször a színpadra
és a jelenés után
mindig jobblábbal
lépek ki.

Ez a fiú első dí-
jat érdemel. Nála
be is fejeztük a
látogatást. Meg-
valljuk őszintén, kissé kótyagosak lettünk és
úgy éreztük, hogyha tovább merészkedünk, a
„háklí” könnyen ragadóssá válhatik.

Ujlaky László

Turi Turgonyi András

10 FILLÉRÉRT

minden héten izgalmas, remekül meg-
írt kis regényt kap, ha megveszi az

ÉRDEKES REGÉNYEK RÖPTÉBEN A VILÁG KÖRÜL

köteteit.

Kiadja a Magyar Népművelők Társasága. — Nemes szórakozás, izos ma-
gyar nyelv, kitűnő utólvasmány. Min-
den pénteken új szám, 100 oldalon,
képes melléklettel!

A könyv előfizetési ára ¼ évre 1 pengő
20 fillér, ½ évre 2 pengő 40 fillér.

Aki félévre egyszerre előfizet, az első
félévben egy pompás regényt kap
ingyen és bérmentve.

Regadja meg sietve a kedvező alkalmat.
Előfizethető a Magyar Népművelők
Társasága 26201. számú postatakarék-
pénztári csekk számlájára bianco csek-
ken, vagy pénzes utalványon a társaság
címeire: Budapest, VII, Dohány u. 14.

Kapható minden ujságárusnál és dohánytözs-
deben, valamint Tolnai Világlapja könyves-
boltjában, Budapest, VII, Dohány uca 12.

A Mysoli-ária

IRTA: LEGÉNY ELEMÉR

1.

A kirándulótársaság elszontyolodva vizsgálgatta az eget ezen a júniusi hajnalon a Vörösmarty tér felett. A hűvös szél, a füstszínű fellegek csak az ifjú párok kedvét nem vették el. Ők a vidámság és az élet derűjét még fölös mennyiségben a szívükben hozzák el hazulról erre a kirándulásra.

Az utazási iroda kitűnő alkalmazottja, akire a gondozás és a vezetés, sőt a hangulatszínelés volt bízva, már vagy tucatszor elismételte a régi időjárás axiómát: „borus hajnal, nevető dél...”

Mező Márta, akit hivatása is óvott a meghűléstől, az iroda figyelmeztetésének megfelelően a barlanglátogatáshoz szükséges nyári bundát is a karján tartotta. Egyszerű állott ott, inkább a Gerbeaud, mint az idegenforgalmi helyisége előtt, úgyhogy a távolabbi szemlélő azt hihette volna, hogy csak szemlélője, nem pedig résztvevője lesz a külföldiekből és kisebb számmal pestiekből álló társaságnak, amely az autocarra várakozott.

Cseppet irigyen figyelte az ifjú párokat, nyilván nászutasokat, akikből csak úgy áradt a jókedv, arcuk előre ragyogott a nap által kínált remek mulatságoktól. Márta korra nézve tulajdonképpen hozzájuk tartozott, de énekesnői pályájának küzdelmes éveit, a holdogulás akadályait való állandó harc hamar elfeledtették vele a gondtalan kacagást. Komolysága, önkénytelen ridegsége pedig elriasztotta azokat a fiatalembereket, akik közeledni akartak volna hozzá. Ma sem a mulatság kedvéért állott itt, hogy elutazzék ezzel a gondtalan, vidám társasággal, hanem ő volt a műsoronkívüli szám, a meglepetés, amellyel az utazási iroda kedveskedik majd ma a vendégeinek.

Végre előgördült a Vörösmarty-szobrot övező fák mögül a hatalmas, csillogó autocar az utazási iroda optimizmusának megfelelően, nyitott tetővel. A rendező harsány magyar, német, francia és angol udvariaskodó szavakkal invitálta beszállásra az utasokat. Az énekesnő is beszállott a részére kijelölt helyre. Kellemesen lepte meg, hogy szomszédja, egy magas, sportöltözötte, barna fiatalember tiszteletteljes udvariassággal bemutatkozott dr Kovács néven.

— Azt hiszem — vélte szerény mosollyal, — sokkal jobban múlik az idő, ha beszélgetünk a hosszú döcögés alatt. Én már igen sok döcögésen résztvettem. Látta már az

aggteleki cseppkőbarlangot a nagyságos asszony?

— Nem vagyok asszony — tiltakozott mosolyogva Márta — és a cseppkőbarlangot is csak ma látom először...

A járomű már elindult, amikor beviharzott, azaz inkább helyére tántorgott a sportruhás, nevető fekete lány, Kovács dr szemben ülő szomszédja, akit az autocar lendülete majdnem az ölébe dobott, mielőtt leült volna.

Mező Márta ellenszenvvel figyelte a hófehér fogait mutató szomszédot, aki vidáman gyűrögette makrancos fűrtjeit a sapkája alá és szemeit barátságosan Kovácsra meresztgetve, megeresztelte a felesleges kérdést — már megyünk is, kérem?...

— Oh igen! — hőlíntott tartózkodóan dr Kovács. — Sőt három perccel késünk — aztán Mártához fordult, — szóval én sem láttam még az aggtelekit. Ellenben a domical barlangot, amelyet a csehek tartak fel, mintegy konkurenciát támasztva az aggtelekiné, megnéztem mingyárt, mielőtt felszabadult. Mert a helyzet az, hogy az ember sokkal jobban megbecsüli az elvesztett és aztán megtalált, mint a birtokában levő dolgokat.

Kovács dr jót nevetett ezen a megállapításon. Márta boldogan gyönyörködött az egészséges férfimoszolyban, amelyet nyírott, barna bajusz árnyékolott. A fekete lány szemben izgott-mozgott, hogy magára vonja a fiatalember figyelmét, de Márta is nevette, előkelő és tartózkodó szokásáért ártott a fiatalaság lefojtott tüzetétől. Elhatározta, hogy nem engedí Kovácsot elkaparintani, hiszen neki is joga van a szerelem mosolyához.

2.

Az autocar már a hepehupás Abaújban járt. A rendező szorgalmasan figyelmeztette vendégeit egy-egy meredek lefutás kezdetére. Mégis megtörtént, hogy a szembenülőek egymás ölébe hullottak. Ami aztán sok nevetésre, vidámságra adott alkalmat. A Kovács dr vizáviaja is roppantul mulatott az autocar labdázásain, csak Mező Mártát untatta és bosszantotta ez a — szerinte — tolakodó jókedv. Szinte fellelegzett, mikor végre kiszállhattak...

A fekete lánytól valahogy sikerült elszakadniok, Márta jókedve most már fá-

tyolozatlanul örülhetett Kovács dr társaságának és a cseppkőtermek, fantasztikus szobrok színdús szépségeinek. Különös meghatottsággal szemlélte könnyen a fiatalember karjára támaszkodva a „dóm” rop-pant boltozatát, Szent István lovasszobrát (így nevezték el egy cseppkőképződményt). Atmentek a Styx folyón és beléptek a „paradiesomba”, amely a cseppkőbarlang legszenzációsabb része. Itt a reflektorok fehér sugara a vörös és mohazöld, a sötétkék és fekete, sárga és narancs színek legmegragadóbb összetételeit leplezi le a csodálatos „almafán...”

Mező Márta álmódóva gyönyörködött a cseppkőképződmények megható remekeiben és boldogan hallgatta dr Kovács szakszerű megjegyzéseit, aki úgy látszott, behatóan foglalkozott a barlangkutatás tudományával... Kijutottak a „táncterembe”, ahol a zenekar tussal fogadta a társaságot és a büfé kínálózó örömeinek illata szállongott. A külföldiek ajkáról az elragadtatás szavai röppentek el, mert mi tagadás, mindenki éhes volt már, sőt kicsit vacogott is. A forró teák, grogok, forralt borok hihetetlen mennyiségben fogytak. Mikor a hangulat már meg volt alapozva, a zenekar egy slow-foxot kezdett játszani. A terem közepén az alulról kivilágított üvegpádión csakhamar vagy tíz táncospár sorakozott fel, hogy a barlang hűvösségét mozgással ellensúlyozza...

— És ha most Kovács dr táncra kér fel — nyílt az énekesnő szívébe a rémület. — Nekem semmiesetre sem szabad ebben a hideg helyiségben táncolnom. Halálosan ártana a hangszálaimnak. És nekem ma itt énekelnem kell. Egyik legszebb és legnehezebb áriát, a Mysoli koloraturáriáját a „Brazília gyöngyé”-ből és még hozzá az utazási iroda felkérésére francia nyelven. Ez volt a programon kívüli meglepetés az utazási irodának előkelő külföldi vendégei számára. Óvatosan kortyolt a meleg limonádéból, ellenben a fiatalember ugyancsak nekilátott a gőzölgő forraltbornak. Mikor felhangzott egy angolkeringő táncrahívó zenéje, Kovács felpattant, hogy Mártát táncra kérje. Arcán a csalódás furesza fintora jelent meg, mikor a szép szőke nő kicsit szomorkásan csak a fejét rázta. Most megpillantotta a szomszédasztalnál a fekete lányt, aki alattomosan mosolygott feléjük.

— Bocsánat — hebegett dr Kovács és egy lendülettel a fekete lányhoz lépett. Talán a forralt bor tette, a barlang sűrű levegője, már ott keringtek az üvegparketten, amely most narancsszínben égett.

— Ostoba! — gondolta Márta, de sírni szeretett volna a szívébe maró fájdalomtól.

3.

A fiatalember nem is jött vissza. A fekete lány nem engedte vissza nyilván és Mező Márta sebzett szívvel állott fel, hogy szál-

TÉVEDNI EMBERI DOLOG!

De nem téved, aki azt állítja, hogy ideges fájdalmak, fejfájás, női gyengélkedés stb. idején kitűnő gyógyszer az I, 3 és 8 ostyás dobozokban minden gyógyszerárban kapható

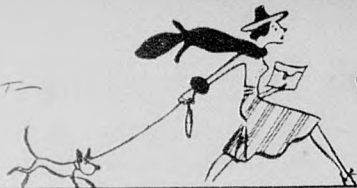
ALGOCRATINE

litsa az utazási iroda műsoron kívüli aján-dékát külföldi vendégeinek, a Mysoli-áriát francia nyelven. Oh bár úgy tudna most énekelni, olyan erővel, hogy fejükre dőlne ez a barlang, hogy eltemetné őt, a fekete lányt, mindnyájukat. Szállt a dal édes erővel, a táncteremnek pompás akusztikája volt. Márta ajkáról fájdalmas gyönyörűséggel zengtek a szavak: „Re-po-se sa compagne aimée.” Arcát a kék és gyöngyszínű mennyezetre emelte, mikor szopránja megremegettette a boldog dobhártyákat: „Au baiser doux et ca-res-sant.”

Fergeteges tetszés robajlott fel. Dr Kovács alázatos révülettel és boldogan fürdött Márta hangjában és most a lány felé rohant, akihez azonban nem volt többé olyan könnyű hozzá-férkőznie. A külföldiek elragadtatott gyűrűje úgy körülfogta, hogy csak a hátul állóktól hallotta meg a szenzációt, hogy az a kővér és kopasz úr, aki Márta kezét szorongatta, amerikai hangversenykörütra tett neki ajánlatot éppen most...

Ezt a szenzációt különben az előzékeny vezető több nyelven nyilvánosságra is hozta ilyenformán: „Mister Bernard Stead, a newyorki hangversenyrendező kitűnő magyar énekesnőket, Mező Mártát hangversenykörütra szerződtette az Egyesült-Államokba. A szerződés aláírása fent a sport-szállóban amerikai gyorsasággal nyomban megtörténik, mihamar feljutunk a napvilágra...”

Ismét angolkeringőt játszott a zenekar, de Kovács dr nem táncolt többé. Egy újabb fél liter forraltbort hozatott és a párolgó ital gőzén át most még igézetesebbnek, még szebbnek látta Mártát. Ott az amerikaiak asztalánál a főhelyen trónolt, autogramokat adott és levelezőlapokra írta a nevét. Most a fekete lány tolt a keze alá hódoló mosollyal egy lapot. Őt észre sem vette többé. Pedig milyen egyszerű, kedves és szerény volt az előbb, mikor vele volt. Hát persze vaskos hibát követett el, mikor elment táncolni a fekete lánnyal és Mártát egyszerűen ülni hagyta egyedül, de az angolkeringő a gyengéje volt világeletemben, no és a cseppkőbarlangok képződésének története...

Színházi — állatok

— Nini — kutya! — mondja Cservenyákné a támlásszék „II. sor, 4-en.” — Kutyuli, de édes!

Ebben a pillanatban megszűnik számára a drámai fordulat, mérgezett lőr, vagy terhes lélektani probléma. Hiába minden. A színész könnyesen „áll az ablak mellett és anyjára gondol” — ahogy a szerző instrukciója szól, — mindez azonban hekuba Cservenyáknénak.

— Kutyuli — motyogja még egyszer és a színelben végre van miről beszélni.

Hogy kerül a kutya az asztalra, illetőleg a színpadra? — kérdezhetné joggal a tisztelt olvasó. Hát így:

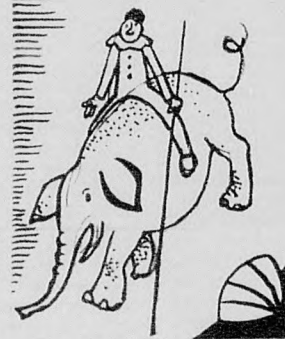
A kellékes beszerzi az állatot és megállapodik a felléptidőben. Árak a következők: kiskutya — három pengő. Nagyobb kutya: öt. Macska: ? Ha angora: három. Szíaméért már öt pengő tíz fillért is lehet kapni esténként. Ló (ha nagyon szelíd): tizenöt pengő. Ha kicsit vad, tíz pengő. Szár alá szelidel, másodsztinész alá vadat adnak! Fehér ló (csak egész kivételes esetekben és protekciós szindarabírók darabjaihoz): húsz pengő. Egy kis epizódistasztinész: hat pengő... de ez nem idetartozik.

A fenti lista rengeteg gondot okoz a kellékesnek. Mert ezen kívül még rengeteg két és négylábú „fordul elő” a színpadokon. Néha papagály kell,

máskor galamb. Bárány is előfordul, vagy teve. Sőt van Pesten egy hely, ahol nem átalítottak egy elefántot felléptelni. Kis elefánt volt, kopott, sűrű jóság és hajnali négy óra lójban bandukoltak vele vissza az állatkertbe. Nagyokat ásitott és egyszer — de remélem semmi kellemetlensége nem lesz belőle, hogy elárulom, — egyszer láttam, amint egy koscsiról lelepolt egy liter tejet.

Nagy gond az állat a színházban. És mennyi van! Egyik színészünk például, ki-jelentette, hogy gyerekekkel és állattal nem lép színpadra, mert akkor erőlködhet, ahogy akar, a sikert azok zsebelik be.

De színpadi állatokkal kapcsolatban a legkedvesebb történet a felejthetetlen nagy művésszel, Ódry Árpáddal történt. Egy északi darabot rendezett.

— Hozzanak nekem valami kis vakares fekete kuttyát. Azt fogja a szalyorban X. művésznő behozni.

Hát hozták. Vakaresnak vakares volt, az igaz, de hófehér. Riadt fehér pincskutya.

— Nem jó! Vigyék ki ezt a... Vigyék ki, de rögtön.

A tulajdonosnő, egykori vidéki primadonna, ölbette a kis pamacsot és kinn a folyosón egy szűrt teletjére ültette. Keservesen panaszkodott. Már-mint a hölgy.

— Ne sirj kiskutyám. Játsoztál te már operetiben is, meg a Nemzetiben is. Ott jó voltál. Majd megbünteti őket az Isten. Nem kellesz nekik, lehetséges kiskutyám. Nem kellett a csunya öreg rendezőbácsinak.

Ódry Árpád ezalatt, felvonásvég lévén, otthagya a próbát és az utolsó mondatot már hallotta odakünn a folyosón. Megállt a mellőzött szár mellett, ránézett a volt primadonnára, aki védőleg terjesztette öreg kezét a kutya fölé.

Ódry hüvösen és mély zengő hangján megszólalt:

— A sértett anya...

A darabban a fehér kutya játszott. És tartozunk egy vallomással az igazságnak. Határozott sikere volt.

Mert nekik mindig sikerük van. Egyet vakkantanak, nyávognak a színpadon és a közönség már csak rájuk figyel!

Öntudatos művészek, szépen jésült, ápoltt kényes hölgyek és urak ők, akik a gázsiból másnap reggel dupla tejadagot kapnak. Szerződési gondokkal kevesen küzdenek közülök. A multkor láttam ugyan egyet, poráz nélkül, árván a Belvárosban. Spice volt.

Ázott, jagyoskodó, szomorú kutya. Kódorgott és éhes szemekkel állt meg a csamegekirakatok előtt. Segényke. Lehet, hogy egy éve még vidéken volt bonviván.

V— I Z

Részlet a domborműről

A HORTHY MIKLÓS NEMZETI SPORTCSARNOK DOMBORMŰPÁLYÁZATA

Az egész sporttársadalom egyhangú ujjongása kíséri az épülő és rövidesen fedél alá kerülő Horthy Miklós sportcsarnok munkálatait.

Ezek a munkálatok ismét nagy lépéssel jutottak előbbre. Megtörtént a csarnok homlokzatát díszítendő hatalmas dombormű pályázatában a döntés. A zsűri egyhangú határozattal Kocsis András szobrászművésznek ítélte oda a 35.000 pengős munkát.

Madárdal és rügyekkel terhes bokrok fogadnak, amikor befordulunk a kis rákospalotai uccába, hogy Kocsis Andrást műtermében keressük fel.

A barátságosan mosolygó fiatal művész szerényen hártja el gratulációinkat.

— Igen . . . igen . . . nagyon örülök — válaszol faggató szavunkra. — a döntés boldoggá tett, de szerényen és csendesen fogadom. A kitüntetés nem

Kocsis András
(T. Gruber felv.)

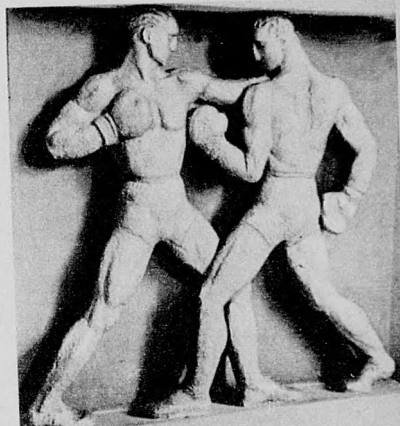
kábít el s úgy érzem, igazán csak akkor fogok örülni neki, ha már kivitelezve látom. Igazán művészt és nagyot szeretnék alkotni, sokkal nagyobbat, mint amit a tervezet sejtet.

— Milyen nagy lesz a dombormű?

— 18 méter széles. A kivitelezés anyaga aluminium. A reliefen a sport történeteinek különböző jelenetei elevenednek meg. Ugy érzem, hogy az odaitélés egyik főoka az, hogy tervem a legjobban illeszkedik bele a gyönyörű épület vonalaiba. Büszke vagyok, hogy oly kiváló művészettel dolgozhatom együtt, mint Rimanóczyval, a sportcsarnok tervezőjével. De boldog vagyok azért is, hogy a pályázaton résztvevő nagyszerű munkák és kiváló művészek között megtudtam állni helyemet. Ismétlem, a döntés nem tesz elbizakodottá, sőt úgy érzem, hatása alatt még nagyobb, még fokozottabb energiával látok neki az újabb feladatoknak.

Búcsúzunk. Nézem a szeméit, melyekben az igazi művész lelkesedése, hite, ihlete csillog. A holnap mestere ő, akitől még sokat vár a nemzet, s aki, reméljük, a várakozásban nem is enged csalódní minket.

Sz. J.

Ökölvívók. (Domborműrészlet)

Részlet a domborműről
(Kozak felvétel)

Csak egy lépés

IRTA BOZZAY MARGIT

A szanatóriumban, az enyém melletti szobában egy fiatal asszony fekszik. Négyéves házas, hároméves kislánya van. Édes, szőke csöppség, aki az ápolónő mellett besurran a szobámba és porcellánkéek anyagszemét kerekre nyitva megáll az ágyam mellett.

— A néni isz megmérgezte magát?

— Nem, kiesikém, meghültem.

— Anyuka nem meghült, méjget ivott. Az szebb, bizony. — És megerősítésül megbicceni a fejét, a szeme meg, mintha valami csodát látna, még jobban megnyitlik és az ámulat mellett mintha valami büszkeség is volna benne. Gyerekbüszkeség. Méreg... Az szebb. Ugy mondja ez, mint ahogy a néhány esztendővel idősebbek azt mondják: „mi négy szobában lakunk, vagy: „nekünk autónk is van.

Később azután megtudtam az egész esetet. A férj nagyon szereti a feleségét. Az asszony is szereti az urát, de nem olyan nagyon. Azt mondja, nem találta meg benne *egészen* azt a akít várt. Akít keresett. Jó, kedves, szerető, gondos, csak hát... csak hát ember. Férfi. Nem trubadur. Nem átomlovag. Rendesen kifizeti a házbért és a felesége ruhaszámláit, de nem ad éjjelienét és nem térdel. Szeret mélyen, erősen, de nem nyavalog. On és véd, de nem forgatja a szemét. Nem esküdözik, de megtartja az esküit, amelyet az oltárnál tett.

És az asszony — ahogy az ostoba, az életet nem ismerő asszonyok tenni szokták — nem bírta értékelni ezeket a fel nem mérhető értékeket és besapottinak, meg nem értettnék érezte magát. S ahogy ez Bövaryné előtt és őta van, a férj egyik barátja személyében hamarosan feltűnik a lovag, akiből az asszony fantáziája Lohengrint formált. Ez persze epekedett és esküdözött, meg tündérkirálynőnek nevezte az asszonyt, akiért az évilágon semmit sem tett, semmi áldozatot sem hozott, s nem is akart hozni, de aki éppen ezért komolyan vette minden hazugságát.

A férj — hiszen aki szerel, megérez mindent — hamarosan észrevette az asszony pálfordulását. Kegyetlenül szennedelt, de egy-kettőre kiderített mindent és elhatározta, hogy helyreigazítja a felesége szívét és eszét. Még mielőtt késő lenne... Utána ment hát a budai kis cukrászdába, ahol az ál-lovaggal ült, aki éppen azt fejtegette, hogy az ilyen csodálatosan komplikált lelket, mint az övé, nem értheti meg az a szürke férj, aki egész nap robotol. Az ilyent csak a kivételes lelkek érthetik meg, mint például ő.

A férj akkor állt meg a páholy előtt. Csendesen és anélkül, hogy a bitang barátira rá is nézett volna, megszólította a feleségét.

— Jöjjön haza, drágám.

Az asszonyban a döbbenettől megfagyott a vér. Azután, mert a gavallér zöldre sápadt arccal szó nélkül ült a helyén, kilőrt belőle a szégyen, a megbánás zokogása és szó nélkül követte az urát.

Otthon, hogy ideje legyen magához térni, a férj egyedül hagyta a feleségét. Kérte, nyugodjon meg, aludjon egyet, s mire felébred hazajön.

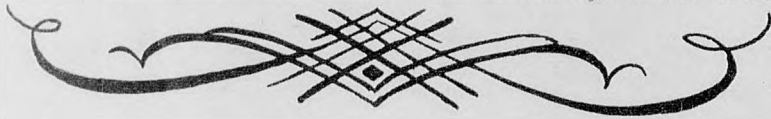
Mire hazajött, az asszony szegyenletében bánatában, lelkiuradalásában megmérgezte magát. Most már tíz nap óta fekszik. Merőben, mozdulatlanul. Összes izületei megdermedtek s ki ki tudja mikor, hány hosszú hónap mulva fognak fölengedni, sőt fel fognak-e engedni egyáltalán.

Hosszan elgondolkoztam az eseten. *Egy lépés...* Egyetlen lépés... amit az asszony részben felületességből, részben butaságból, részben kíváncsiságból, részben a jó ég tudja miből, tett. És ez lett belőle... Talán kis, örök bánaság a lebben és bizonyosan kis, örök defektus a lélekben. Nemesak az övében, az uráéban is.

Csak egy lépés, amit elhibázunk. Kurta kis lépés, alig valami, hiszen mindössze egy budai kis cukrászdába vitt. Mégis... mégis két emberélet alapjaiban, eresztékeiben megingott, majdnem összedőlt miatta, s majdnem anyáttan lett egy égkék szemű gyermek.

Paklon Lohengrin, nem megmenteni jön az asszonyt, hanem elveszíteni. És az asszony, a bután szentimentális, illelkeplelen jószág mégis kockára dobja érte egész életét. Nemesak a sajátját, hanem az urát, a gyerekeit is.

Csak egy lépés... Kurta kis lépés és soha, soha nem lehet meg nem történtté tenni.

Nőkről

a nőknek

Jaja, Katalin

GYOMLÁLJUNK

egy kicsit divatszótárunkban. Amint a Váci utcán végigmentünk és hallgatjuk a kecsesen öltözött nők beszélgetését, lépten-nyomon ilyen szavak ütnek meg a fülünket: robe-manteaux, emprimé, escharpe, kollekció, clocqué, carré, lansziroz, costume, chique, azaz sikk, modell, továbbá furdódressz, strand-toalett, fixe o'clock, tee-gown és még egész hosszú sorát tudnók feljegyezni az idegen kifejezéseknek. Ezeket eddig a külföldi mintadara-hokkal együtt szállították hozzánk, ma azonban, amikor csaknem minden ruhát itthon terveznek, sőt innen viszik külföldre „lekopirozni”, — idejüket multák az idegen divatkifejezések.

Miért ne mondhatnánk retikül helyett táskát, pellerin helyett körgallért, a nüansz helyett árnyalatot, a legújabb divatú harisnyákat pedig ombré helyett egyszerűen árnyékoltnak becézhetjük. Ezek ugyanis csak elől világos színűek, hátrafelé egyre sötétednek s a varrásnál csaknem teljesen feketék. Eddig sikertelenül próbálkoztak a népszerűsítésükkel, de az idén állítólag nagy divat lesz.

Gyomlálgassunk. Amint az első tavaszi palánták közül kiszedjük a gázt, éppen úgy irtsuk ki nyelvünkéből az idegen szavakat. Ehhez a munkához pedig a divat terén a hölgyek hozzájárulhatnak. Igaz, hogy akkor nem lesznek majd „divatproblémáink”, csak divatgondjaink, nem „favorit” lesz a legszebb ruha az estélyen, a divatszalonok nem „favorizálják”, nem „lanszirozzák”, de még csak nem is „forszirozzák” majd a világoskék színt, hanem egyszerűen népszerűsítik.

Izléses esemege a fekete-fehér rajongóknak

Bár utazni nem nagyon lehet, a tavaszi utazóegyüttes nem maradhat ki ruhátárunkból

Mi tagadás, az idén más dolgunk is volt, mint folyton-folyvást a divattal foglalkozni. Pincébe rohantunk, légiriadóra, ahelyett, hogy az új tavaszi kosztümöt próbáltuk volna és légvédelmi előadásra jártunk a kávéházi divatfecsesség helyett. A nagy darabok hűsvétra azért mégis elkészültek, az apróságokra azonban nagyon sok hölgynek nem jutott ideje. Ezért közlünk egy kis tavaszi divat-pótvizsgát, hátha hasznát veszik.

Fekete ruhához jól illik a parasztrózsaszínű szalmaszegélyes kalap és a háromsoros korallkarkötő

Ha nem pepita a kosztümje, asszonyom, sürgősen szerezzen be legalább egy kis pepita selyem-zsirardi kalapot, mert a pepita vala-

milyen formában az idén elengedhetetlen Sötétkék ruhájához hordja.

Ha a „sokat hordók” társaságának tagja — és ki ne tartozna ma oda — ne vegyen szalmakalapot, mert ezt csak kis ideig hordhatja. Helyette viseljen inkább valami hangulatos színű szalmával szegett nagyszélű kalapot.

Ujszerű köleszövő üzlet nyílt a Belvárosban. Valódi ékszereit adja köleszön egyesestékre az özvegyen maradt előkelő hölgy. A köleszövések egyelőre csak baráti körben folyik, de ez a kör egyre kiszélesedik. Egy valódi orosz szalmagyémánt fülbevaló kölcsöndíja az értéknek megfelelő kaución kívül — kélszáz pengő.

Egyik belvárosi divatszalonunk kísérletezik az idén a szoknyablúz kabátnélküli divatbahozatalával. A szoknyái magasítottak, sőt nem egyszer vállpántosak. A divatbemutató közönsége immel-ámmal fogadta az újítást.

Újra divatos a kerek fejforma

Ha szereti a virág-kalapokat, asszonyom, ne kaméleát, vagy jácintot csináltasson, mert a legnagyobb sikert a Dunakorzón egyik tündérszép arisztokrata asszony fehér akácokból font kalapja aratta. Ennek a „kalapnak” nincs karimája, sem pedig megrögzített formája: a fejtetőről omlanak le az akácfürtök, amelyek járás közben ide-oda mozognak. Gyönyörű!

Az eddigi aranyasok és csillagok helyett geometriai alakokat hímeznek a blúzok zsebére. Gula, henger, kocka, trapéz és egyéb „ábra” divatos. A figurák közben pedig a legnehezebb algebrai képletek, négyzetgyökök és köbgyökök szerepelnek, pirossal és más színnel kivarrva. Ime, a divat bebizonyította: hogyan lehet „színes” még a száraz matematika is...

KÖZELEDIK A NYÁR

pedig egyelőre még a tavasz is mostohán bánik velünk. A naptár lapjai azonban kiméletlen pontossággal elévülnek és a divathölgyet véscsengőként figyelmeztetik: gondoskodj nyári ruháidról!

Ami a török mintákat illeti, nem játszanak semleges szerepet a nyári divatban. Fürdőruhát, kis partfürdő-nadrágot, köpenyt, napernyőt, fejkendőt, sőt csinos derekat készítenek belőle. Nagyon ötletesek az egyszínű szegélyes, török fejkendőből készült kis blúzok, amelyeket elől, az odaszabott sima részen kisjüveggombok díszítenek.

Talán még sohasem vásároltak annyi szövetet, selymet hölgyeink, mint éppen most. Nagyon sok „gondos háziasszony” már a nyári, sőt őszi kelmeiket is beszerezte. Nem akarjuk bosszantani őket, csupán a tényeket közöljük, amikor beszámolunk arról, hogy az igazi új minták még csak most jönnek. Leginkább egyes ruhákra tervezik a gyárakban a sok szép tarka virágot, madarat, fűt, fát. Ez természetesen a minta szerint meg is látszik a ruhán. Egyik partfürdő-kabátón csak egyetlen fa képezi a mintát, az igaz, hogy rajta van gyökerestül, koronástól, sőt virágostól. Beággazza az egész köpenyt. Van olyan anyag is, amelyen női katonaság sorakozik fel csíkokban. Ez méterszámra is kapható. Az egyik fehér vásznon a szépítő-kellékek láthatók tarka változatban: püder-tartó, pirosító, kis tükör, hajkefe, fésű, táskába való pipere-tasak, köztük pedig elszórva, szőke, barna, fekete és vörös mosolygó női fejek.

Általában — amint lát-szik — a partfürdőről a fehérét kiszorítja a nagyon tarka, amely állítólag, a napsütéssel karöltve, tíz évvel megfiatalított mindenkit a nyáron

Törökmintás vízparti öltözet

Tarka bútorvászonból készül a fürdőkabát

Vállpántos kerti ruhák fekete batisztblúzzal

Supi

Irta: MAJTHÉNYI GYÖRGY

Supinak hívták, valamennyi barátja így nevezte, ha szóba került, és úgy beszéltek róla, mintha a hozzátartozójuk, a rokonuk vagy ismerősük volna. Pedig voltaképpen csak szimbólum volt, szimbóluma az ifjúság gondolatának és életerejének, amely fittyet hány a halál gondolatának is és a jövő felé nyújtogatja gyökereit. Azonkívül büszkesége, úgyszólván dísz is volt Bányai műtermének és egyidőben közvetlenül az ajtó közelében állott és ő fogadta a vendégeket. A mokány huszársipka betyárosan félre volt vágva a fejbütykján, jobb kezével hanyagul szalutált s a fogai között makrapipát szorongatott, amifől olyan fanyar mosolyra torzult a pofája, mintha azt mondta volna, hogy ő már nem sokba veszi a földi hívságokat. Egyszer aztán valaki egy úbersvungot kötött a derekára, a kezébe meg rossz, nyitott esernyőt nyomott s attól kezdve így látta el szolgálatát Supi. Persze, a lányokat mind kiltörte a hideg, amikor Supit megpillantották, szörnyen sikongattak, s még az edzettebb modellek is riadoztak tőle. De a fiúk, különösen eleinte, igen buzgón tanulmányozták.

Supi nem igen törődött már azzal, hogy mit csináltak vele. Igen rendszeren kipreparált esontváz volt, csak a jobbkeze két ujjának percei biányzottak, meg a bal térde bajlott kissé be, hiába, nem volt már mai gyerek, kiszolgált már néhány nemzedéket a klinikán. Pedig nem lehetett azt mondani, hogy rossz dolga van. Bányai például minden megfestendő képét megbeszélte vele és amikor készen volt, kikérte a véleményét is.

— No, mit szólsz hozzá, Supi? Ebből lesz a gálékü, mi? Ilyen eget még nem pipáltak a pókhasúak, amióta kétágra szakadtak, mi? És milyen levegős, öregem! Tyutyütyü!... Hasra fognak vágódni és nekem adják a nagydíjat...

Supi tovább is csak fanyarul mosolygott. Bányai meg egyre „ügyesebb” képeket pingált és ezeket csakugyan bevették a kiállításba. Amikor barátai megrótták, hogy miért tett engedményeket, az ódiomot egyszerűen Supira háritotta.

— Supi tanácsolta, mert ha nem, hát hamarosan az ő helyébe állhatok, vagy elmehetek juhásznak — és Millet öreg juhászára mutatott, amelyet valamikor nagy gonddal másolt le a Louvrebán.

A fiúk mindegyike gondolt magának valamit, már ahogy temperamentuma kiadta, de Supit, úgy általában, tisztelni kezdték.

— Hogy van Supi? — kérdezték egyszerűen. — Vagy: Meg van elégedve az új képeddel Supi?

Boresai, amikor eladta két képét és pénzhez jutott, új kabátot, ruhát vásárolt s a régi, vedett malaclopóját Supinak bagyományozta. Így legalább védve volt a hideg ellen is — vélték a fiúk — és jobb dolga a

föld alatt se lehetne az öregnek. Bányai meg az első nap, hogy Supi a malaclopóban fölötté az éjjelt, azt újságolta, hogy most alighanem tökéletes az öreg boldogsága, mert még horkolt is! Később pedig, amikor egy alkalommal három napig feküdt s a fiúk megkérdezték, hogy ki ápolta, azt felelte:

— Nem is képzelitek: Supi! Nagyon derék egy perszóna az öreg, éjjel, akár hiszitek, akár nem, még he is takart, amikor lerúgtam magamról a paplant...

Hogy ebben mennyi volt az igazság s mennyi a költői nagyítás, azt nem ellenőrizte senki. De Bányai nem is volt olyan nagyon megelégedve azzal az ápolással, amint mutatta, mert, nehogy még egyszer Supira szoruljon, hát megnősült. Így legalább az is biztosíva volt, hogy betegség esetén még herbatéat is kap azonfölül, hogy betakarják...

Mint a legtöbb házasságnak, ennek is az volt a következménye, hogy a család egyre népebb lett és Bányainak, akár volt kedve, akár nem, festenie kellett. Festett is szorgalmasan. Reggeltől délig, szinte napszámba dolgozott, de meg is volt az eredménye. Egy szép napon, amikor már több volt a fehér szál a hajában, mint a barna, megkapta a nagydíjat és ennél többet ugyan ki remélhet ebben a zord időben? Neki még több is jutott és ez a többet a gyerekeiből adódott.

A gyerekei ott nevelődtek Supi lábainál.

Supi ilyenformán nemcsak családtag volt, hanem több annál, és hovatovább nélkülözhetetlen lett. Ha a szülők elmentek otthonról, nem okozott gondot, hogy kire hagyják a gyerekeket: Supi majd vigyáz rájuk! És vigyázott is. Ha baj volt a leckével: Addig nincs vaesora, amíg Supinak föl nem mondtad a leckét! — És a gyerekek csakugyan felmondták neki a leckéjüket s ha netán megakadtak, újra magolni kezdték, mert Supiban volt valami megnevezhetetlen, amiért sose csalták meg, sose hazudtak neki.

Még Bányai is megérezte ezt a megnevezhetetlen valamit. Valahányszor pingált, mindig hosszabb mondókába kezdett, ami valóságos mentegetőzés lett már végtére. Hogy ő most már nem kezdhet új irányt, neki így kell festenie, mert ezt várják tőle az emberek... Ha még egymaga volna, de itt a család...

Supi ezeket a szövegeket is azzal a passzív jóindulattal hallgatta végig, amelyet Bányai sohasem tudott megszokni. Lebecsülést érzett ki belőle és ez módfelett ingerelte. Hiszen igaz, hogy úgy indult, mintha az egész világot egy csapásra meg akarná hódítani, káprázatos álmai voltak új szín-harmóniakról és a testnek a térbe való beállításáról, dehát, Istenem, hiszen annyiszor magyarázta már, hogy miért nem ment a dolog úgy tovább... és ez a Supi egyre csak a régi nótát fújja!

— Értetlen fickó vagy, öregem! —

mondta
na! Az
vannak
csinálom
és ami

Mindis
ápertec
letszett
günyosa
méreg

U
egész él
te meg
hogy e
örökké
hánytot

Szörn
dolgozn
a munk
szóba
akinek
kereske
minék
kiment

Azer
igen jó
Öleső
nem tu
akarhá
kódott

Egy
jól, m
amit a
roskas
görbül
kémele
szeme
beszél

apó, a
rádió
kagyló
is kére
neki s
ben a
fel őt
mond

Bá
tott S
vele,
Eg
helyz
hivat
ki ak
alig

Az é
— r
zivat
Me
dött,
ben
Föl-
Supi
— N
leján

M
a pé
ezen
ha

mondta neki bosszúsan. — Nem lehetett, na! Az embernek elvégre kötelességei is vannak... Most már érd be azzal, hogy azt csinálom, amit jobban tudok, mint mások... és ami pénzt is hoz a konyhára.

Mindig szégyellte magát, ha ezt így, áperzte, ki kellett mondania. De most úgy tetszett neki, mintha Supi a szokottnál is gúnyosabban vigyorogna. Elfogta a pulykaméreg és lecsapta pemzlijét.

— Üssön beléd a ménkü! Hát én már egész életemben mindig csak vitázzak veled, te meg kinevetsz?... Mégis csak furesa, hogy egy ilyen vén, konzervatív ixnix örökké a modernséget, az új irányokat hánytorgassa fel nekem!

Szörnyen dült-fült s egész nap nem tudott dolgozni. Még aztán is csak nehezen ment a munka, de elhatározta, hogy nem áll többé szóba ezzel a vén tyútmutyival. Elvégre, akinek annyi a megrendelése, hogy a műkereskedők csak úgy törik magukat utána, minek povedáljon annyit ezzel a divatból kiment Supival!

Azért ezek csak szavak voltak, magában igen jól érezte, hogy Supinak igaza van. Olesó János lett bizony belőle, másként nem tudna üzleteket csinálni. És azért aztán akárhány éjszakán igen nyugtalanul hánykódott az ágyán.

Egyébként Supi sem bírta magát olyan jól, mint régente. A sok kabát, miegymás, amit a gyerekek rádobáltak, bizony megrokszabtotta kissé a hátát. A gerince meggörbült s emiatt úgy állott, mintha előre kénlelne. A gyerekek valami ócska pápaszemet is akasztottak a fülére s amikor róla beszéltek, úgy emlegették, hogy Supi nagyapó. Az egyik pláne azt fundálta ki, hogy rádió kell az öregnek s ettől fogva az egyik kagyló mindig a Supi koponyáján volt. Ki is kérdezték mindig, hogy mi hogyan tetszett neki s egy ízben még levelet is írtak a nevében a rádió igazgatóságának, hogy léptesse fel őt is, nagyon szép históriákat tudna elmondani a másvilágról...

Bányai most már állandó haragot tartott Supival. Még mindig vitakozott ugyan vele, de semmibevevő, megalázó hangon.

Egy napon aztán Bányai nagyon nehéz helyzetbe került. Elfogyott a pénze és ő hívatta el az egyik műkereskedőt. Az meg ki akarta használni a kedvező helyzetet és alig kínált neki többet az eddigi ár felénél.

— Mégis abszurdum! Hogy képzelsz ilyet! Az én képeimért!... Hát ki vagyok én? — méltatlankodott Bányai és kergette a zivatarta a műkereskedőt.

Mert odakünn csakugyan zivatar készülődött, fojtott feszültség terjengett a levegőben és Bányainak táncoltak az idegei. Föl-alá járt a műteremben, nem nézett Supira és csak úgy magában beszélgetett: — Nem, nem tehetem... Ilyen poecsek árral lejáratom magam egészen!

Majd számolgatni kezdett és rájött, hogy a pénz bizony sürgősen kell, de persze, nem ezen az áron. Mit várhat akkor a jövőtől, ha most beadja a derekát?

Kint már villámlott s dörgött, a zápor széles pásztákban szakadt. Bányai tágult tüdővel szívta magába a friss levegőt és nézte a zivatart.

Hirtelen Supira nézett, mintha mégis csak tanácsot akarna kérni tőle és már mondani akarta: Ugy-e, Supi, nem tehetem, hisz a becsületem... De akkor különös látvány vonta magára a figyelmét: Supi fején tűzkorona gyúlt ki. Félkör alakú tűzgyalvány virágot ki Supi koponyáján és Bányainak elállt a lélekzete.

— Supi — dadogta ijedten. — Supi!... Mi az?

És abban a pillanatban Supi egész teste fáklává változott, fölemelkedett a levegőben és előreugrott. Bányait pedig, mintha forgószél mázolta volna a falhoz.

A villámpapást követő dördülést már nem is hallotta. Amikor magához tért, a felesége és a gyerekek sírva jelentették, hogy Supinak vége.

— Szegény Supiba bevágott a villám... mert a rádió nem volt földelve... Most már nincs Supink — zokogták.

Bányai maga is elkomorult. De később összeszedte magát és miután meggyőződött arról, hogy most már földelje van a rádió, megnézte Supi földi maradványait.

Bizony, nem sok maradt belőle. Egy pár fekete drót, elszenesedett csont.

— Temessük el! — kérelték a gyerekek.

Bányai ellágyult és beleegyezett. Egy ládikából csináltak koporsót neki, Bányai szépen befestette, aztán kivitték a kertbe és az egyik mandulafa aljában elásták.

— Pá, Supi nagyapó — nyögtek a gyerekek és arcuk maszatos volt a könnyektől.

Bányait is meghatotta a búcsúzás. — Ej, ej, de furesa eset volt — csóválta a fejét. — Egy életen át velem volt és most... Hm, hisz engem is találhatott volna a villám!...

Nehéz lélekkel járt föl-alá a műteremben. A Supi helye felé sandított, fujt egyet-kettőt és arra gondolt, hogy ezután ugyan kívül fogja meghányini-vetni a problémáit? Aztán a műkereskedő jutott megint az eszébe. — Nyomorult! — gondolta bosszúsan. — Meg akar zsarolni, de nem... Ujra Supi helyére nézett, kissé megdöbben attól amit tenni akar, aztán legyintett egyet: egye fene! — fölvetta a telefonkagylót és felhívta a műkereskedőt.

— Halló! Maga az?... No, viheti már a képeit, nem bánom... De a pénzt rögtön küldje...

Aztán lábujjhegyen kiosont a szobából és a szemét is lehúnyta, amikor Supi egykori helye mellett ellopózott.

DÉLIBÁB HUMORA

SZERELEM A KÖKOR-SZAKBAN

— Gyönyörű házad van öregem.

— A hozzám írt szerelmeslevelekből építettem.

Okos válasz

— Hol voltál olyan sokáig Pisti?

— Egy bácsi elvesztett öltönyt fillért és én segítettem keresni neki.

— No és szerencséd volt. — Nekem nem. Ő találta meg.

Névnapi ajándék

— Vettem a feleségemnek a névnapjára egy gyöngysort.

— Miért gyöngysort vettél? Multkor azt mondtad, hogy autót kívántl.

— Igaz. De hamis autót nem találtam volna sehoh.

Hangversenyen

— Miért kölsz esomót a zsebkendődre?

— Nehogy elfelejtsem ezt a gyönyörűszép melódiát.

Jóbarátnök

— Honnan tudok drágám annyi mindent Kovácsék magánügyeiről.

— Elutaztak két hétre vidékre és addig nálunk hagyták a papagájukat.

AZ OKOS TROMBITÁS

— Mit csinál maga szerencsétlenül?

— Élvezem az előadást.

Jósnőnél

— Ugy látom tenyerének vonalaiból, hogy ön rövidesen férjhez megy, de nemsokára el fog válni.

— Kérem én már asszony vagyok.

— Akkor a jóslat fordítva számít.

Mni gyerekek

— Te jó ég, miért célozol, Janesika, nyíladdal Zsuzsinak a gyomrára.

— Mert Tell Vilmost játszunk és ő megette az almát, amit a fejére tettem.

Születésnap

— Drágám, holnap este születésnapra vacsorát adok. Torta is lesz és a tortán annyi gyertya fog égni, ahány esztendő vagyok.

— Nem lesz a sok gyertyától túlmeleg a lakásban?

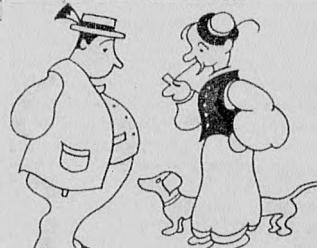
Udvarias ember

— Páratlanul finom ember az ön barátja.

— Miért?

— Még a végrehajtónak is úgy köszön, hogy „viszontlátásra.”

KUTYAVÁSÁR

— Ötven pengőt kér a kutyaért? Ez igazán sok. Mondjuk a felét!

— Sajnálom uram, de fél kutyát nem árulok.

Szerkesztői üzenetek

Losonci rajongó. Istenhegyi út 13. — K. A., Szigetvár, J. P. negyvenéves. Fia nincs. Első felesége. A hölgyek életkorát nem írhatjuk meg. — Géza és Vera, P. L. Rákóczi út 57/b; B. L. Dalszínház uca 8; D. L. Fiumei út 24; G. H. Hársfa uca 11. — Erdélyi J. Budapest. Vagy a Zeneakadémián, vagy a Színészegyesület iskolájában érdeklődjék (VII., Dohány uca 18). — Zebra, Sz. L. Ráskay Lea uca 78. — VII. gimn. leány. Perényi L. Rákóczi út 57/b; Pálóczy L. II., Kitaibel Pál uca 5; Ujlaky L. Dohány uca 64. — Egy kislány. B. L. Dalszínház u. 8. — Kolozsvár. Több iparművésznél. Címet azonban itt nem adhatunk. Ússe fel a telefönkönyvet és keresse ki néhányat. Levelezze le. Hogy mennyi idő alatt tanulja meg a bőrvirágkészítést? Ügyesség kérdése. Van, aki pár hét alatt

a legmesteribb dolgokat készíti, van, aki évek után is kontár. — Keekés K., Salgótarján. Kérünk jelégét, hogy a lapban felhessünk. Magánlevelet ilyen kérdésben nem írhatunk. — István. A belügyminisztérium illetékes osztályához fordulhat felvilágosításért. Lehetséges, hogy nehézségek nélkül sikerül a dolog. Sok szerencsét! — Tamás Jánosné, Bp. Minden felvilágosítást megkaphat az O. T. I.-ban. — T. M. Fővárosi Operettszínházba írhat. Nötlen. — Ifj. D. S., Orosháza. Közbejött akadályok miatt maradt el a vendégszereplés. — G. S. Érdeklődésünkre azt a választ kaptuk, hogy május folyamán lesz a döntés. — Dr B. P., Miskolc. Sajnos, nem felelt meg. — B. M. Sajnos, a legjobb jóakarattal sem segíthetünk. — S. József, Tatabánya, G. C. a magasabb.

A Tolnai Irodalmi Vállalat 1894-ben alapult

Felölös szerkesztő: Bibó Lajos, Szerkesztő: Dálok János, Felelős kiadó: Paizs Géza
Kiadótulajdonos: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. Budapest, VII., Dohány uca 12

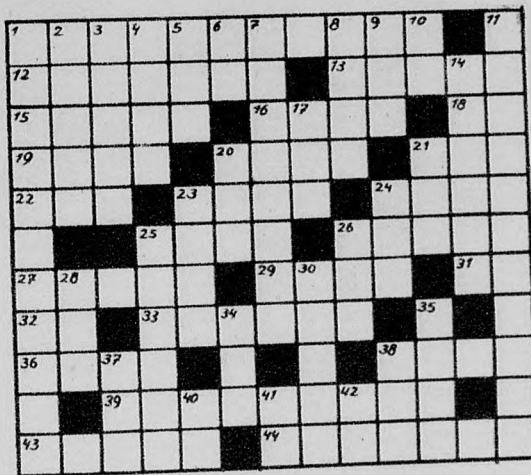
KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő
 április 24. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

A VIHAR

Vízszintes sorok: 1. A színmű nagy-
 nevű írója. 12. A pogány magyarok
 gyászlakomája volt. 13. Üdvözítő fel-
 kiáltás. 15. Félénk erdei vad. 16.
 Hegycsücs. 18. Arany — franciául. 19.
 Lónév (ékezetliány). 20. Fondorlat.
 21. Árpád-házi király előneve. 22. Gö-
 rög betű. 23. Női gallérbabát. 24.
 Leánykanév. 25. Töltelékes sült tészta.
 26. Rizsből, vajból és birkahúsból ké-
 szült török ételet. 27. Hazafi . . . . . Já-
 nos, a régi békevilág közismert poe-
 tája volt. 29. Van ilyen favorit a
 löversenyen. 31. Tiltószó. 32. Betűt
 vet. 33. Élesen felkiált. 36. Diszes.
 38. Pénz, értékgyöngy. 39. A fenti
 című darab színpadi elnevezése. 43.
 A légi szellem; kreaója Ungvári László.
 44. Nem a rendes, természetes életet
 éli (névelővel).

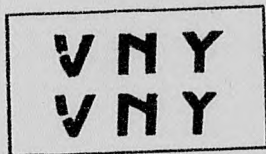
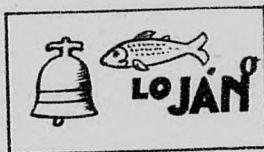
Függőleges sorok: A női főszerep:
 Miranda kreaója. 2. A vitel ellentéte.
 3. Idegen női név. 4. Papagájnév. 5.
 Komárommegyei nagyközség a gesz-
 tesi járásban. 6. Német helyeslés. 7.
 Milano ura; játssza Lehotay Árpád.
 8. Helyhatározó. 9. Szeszés ital, teába
 öntik. 10. Ó — németül. 11. Alfonso,
 nápolyi király kreaója. 14. A bomba.
 17. Vissza: hírosági munkaanyag. 20.
 Nagy tengeri emlős. 21. Angolna —
 idegen szóval. 23. Kisebb termétű ausztráliai futó-
 madár. 24. Kétszer — latinul. 25. Természetesen.
 26. Kőzet. 28. Angyalrang. 30. Attila egyik fia.

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 39, 43.
 függőleges 1, 7 és 11

34. Eles fájdalom. 35. Taszító. 37. Egri Simon
 Illés. 38. Évszak. 40. Olasz névelő. 41. Német
 igen. 42. A szabó fegyvere. pl.

BETŰREJTVÉNYEK

A múlt számban között rejtvény helyes
 megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Török Rezső. 10. E. G. 12.
 Rára. 13. Vaszary. 14. Bögő. 15. Dezső. 16. Re.
 17. Um. 18. Lista. 20. Nyer. 22. Lm. 23. Tó. 25.
 Leg. 27. Névnep. 31. Ke. 32. Alap. 34. Vigjáték.
 36. Biliesi. 38. On. 39. Leila. 41. Tanya. 44.
 Ma. 45. Akó. 48. Knut. 49. Ar. 50. Feleky Sári.

Függőleges sorok: 2. Örömmel. 3. Rág. 4. Örölt.
 5. Ká. 6. Evetovics. 7. Zaza. 8. Sss. 9. Özön.
 10. Erre. 11. Gvermek. 14. Bulla Elma. 15. Ds.
 19. Jón. 21. Y. M. 24. Hajít. 26. Gabi. 28. Évi.
 29. Ngs. 30. Pá. 31. Kényúr. 33. Pílaf. 35. Tonná.
 37. Lake (dívák). 40. Ear. 42. Aks. 43. Ati. (Ita).
 46. Ól. 47. Ék.

A 15. szám betűrejtvényeinek
 megfejtése

1. Ellenség a mérég. 2. Kalandorok. 3. Fogyo
 levegő — fogyo.élet. 4. Könyves Kálmán.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszüke miatt csak a megfejtők nevét és a
 helység kezdőbetűjét közöljük. A múlt számban
 között rejtvény helyes megfejtői közül Ifj. Bar-
 gár R., S., Hárstfalvai M., M., Bujárszky B., Szu.,
 Demeter E., Bp., Preuss Gy., K., Havas B.,
 Sz., Birner K., Hm., Józsa B., D., Mikola Sz.,
 M., Kiss K., S., könyvjutalomban részesültek.

MAGYAR KLASSZIKUSOK FILLÉREKÉRT!

A Magyar Népművelők Társasága hihetetlenül olcsó áron bocsátja forgalomba a legkiválóbb magyar klasszikus írók s költők műveit. **Petőfi, Arany, Tompa, Csokonai, Madách, Vörösmarty, Zrinyi, Fazekas Mihály, Kisfaludy Károly és Sándor, Mikes, Katona** stb., stb. válogatott művei kerülnek a közönség elé **száz oldalas** terjedelemben, **24 filléres árban, ragyogó kiállításban**

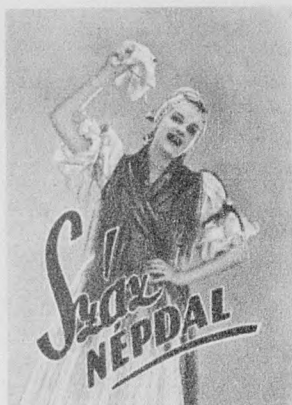
Amit egyébként pengőkért kapna meg, az így 24 fillérbe kerül.

Január 15-én jelent meg **Petőfi** válogatott verseinek kötete. Előszóval ellátta **Havas István**. Február elsején: **Arany** válogatott versei, **Féja Géza** beköszöntőjével. Február 15-én: **Tompa Mihály**: Népregék, virágregék, **Kerécsényi Dezső** előszavával. Március 1-én: **Csokonai** válogatott versei, **Juhász Géza** bevezetőjével. Március 15-én: **Madách**: Az ember tragédiája, **Hankiss János** egyet. tanár bevezetőjével és magyarázataival. Április 1-én: **Vörösmarty** válogatott munkái, **Brisits Frigyes** előszavával. Április 15-én **Zrinyi Miklós**: Szigeti veszedelem c. munkája, **Mészöly Gedeon** előszavával és átdolgozásában.

Kapható minden újságárusnál és dohánytözsdeben, valamint **Tolnai Világlapja** könyvesboltjában, VII, Dohány ucca 12. Aki postán rendeli meg, az a 24 filléren felül 4 fillért bérmentes küldésre fizet. Az összeg levélbélyegben küldendő be.

SZÁZ MAGYAR NÉPDAL

irodalmi értékű gyűjteménye a Magyar Népművelők Társaságának most megjelenő kiadványa. A gyűjtemény a száz népdal szövegén kívül azok egyszólamu kottáját is tartalmazza, úgy, hogy a legkisebb hangjegyismeret is elegendő a daloknak a füzet alapján való énekléséhez. A daloskedvű magyar nép lelkének igazi megnyilatkozása e mű, amelynek összeállítása **Volly István** érdeme. A gyönyörű kiállítású, **dusan illusztrált, 128 oldal** teljedelmű füzet ára mindössze

38 FILLÉR

Kapható trafikokban és a lapkihordóknál. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében **Tolnai Világlapja** könyvesboltjában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). Vidéki megrendelésnél a vételáron kívül 4 fillér portókötség is beküldendő. Az összeg postabélyegben is beküldhető.

Bámulatbaejtő mutatványok titkait lesheti el a

A BÜVÉSZET KÖNYVE

című műből, mely több mint 160 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. **Willmann, Hermann** tanár, **Becker, Bellachini** útmutatásai alapján. Bárki utána csinálhatja a legnevesebb bűvészek nagysikerű mutatványait. **Ára bérmentve 3 pengő.**

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében **Tolnai Világlapja** könyvesboltjában (Budapest, VII, Dohány u. 12). Utánvétellel való szállítás 75 fillérral drágább

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest